

νοεμβρης

δεκεμβρης '78

ΤΟ ΡΗΓΜΑ

αναρχική περιοδική έκδοση

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΧΟΥΜΕ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Όταν πριν ένα χρόνο περίπου άρχισε η συζήτηση για την πιθανότητα έκδοσης εφημερίδας ή περιοδικού εντύπου, οι στόχοι που εμείς αμ, όσο δυσκολοί κι αν φαινόταν τότε, διαγραφόνταν μέσα στα πλαίσια της Βρεταννίας μόνο. Το περιοδικό χρησιμοποιήθηκε σαν διεξόδος πρακτική, μέσα από διαδικασίες που, μολοντι είδικευμένες χρονικά, τοπικά και φανταστικά, περιελάμβαναν ένα μεγάλο φάσμα ανθρωπων σ' όλη τη χώρα.

Οι βλέψεις ήταν κατ' αναγκή περιορισμένες μια και οι περισσότεροι/ές από μας ζουν περιστασιακά εδώ, που σημαίνει ότι η ανανέωση του εμψυχου και άψυχου υλικου είναι τρομερά δύσκολη, κι έτσι πλέον κανείς δεν φαινόταν διατεθειμένος/ή να παίξει το ρολό του "φαστιρα" διεθνώς.

Εντούτοις η πραγματικότητα μας ξεπερασε από το πρώτο μισό του τευχός. Η ζήτηση του περιοδικού αιώθηκε σ' όλο τον κόσμο, οι απαιτήσεις αυτών που δυστυχώς αισθανόνταν "αναγκαστές" αυξηθηκαν, το περιοδικό ποιοτικά καλύτερευει, και λόγω της ανταποκρισης και της εμφανούς ανάγκης, εμείς βρεθήκαμε σε μια κατάσταση που από καιρου σε καιρο κάνουμε καταναγκαστικά έργα όταν βγαζουμε το περιοδικό. Αηλαδή εκεί που το Ρήγμα ήταν ευχαριστη διαθεση και διεξόδος- τώρα με το "πρέπει να βγη" αισθανομαστε παγιδευμένοι σε μια πρακτική δική μας που ατελείωτα επαναλαμβάνεται. Σα να ήταν αυτή η μοναδική πρακτική. Γινόμαστε, χωρίς να το επιδιώκουμε, "εκδοτές".

Για να πάρει κανείς ούως την ευθυνη να κάνει κατι τέτοιο πρέπει ναχει τα μέσα, οικονομικά και τεχνικά, και τη διαθεση να αποσιώθει στη δουλειά αυτή.

Απο την αρχή προσπαθήσαμε να ξεπερασουμε τη δυσκολία αυτή. Τονισαμε και μέσα στο περιοδικό και στις προσωπικές εκάφες: Το

Ρήγμα είναι πια ΟΛΗΘΩΝΕ. Είναι χαζο να χωρίζομαστε σε αναγνώστες και συγγραφείς. Έχουμε δυσκολίες οικονομικές και τεχνικές- ΖΗΤΑΜΕ ΡΟΗΘΕΙΑ. Αναρωτήθηκε αραγε κανείς που διασλο βρισκουμε ελληνική γραφομηχανή και λετρασε; Κι ούως το περιοδικό θα μπορούσε να βγαίνει κάθε

μηνα αν ο καθενας που το διαβαζει εστέλνε το αντίτιμο ενός πακετου τσιγαρά κάθε μηνα, η αντι χρημάτων μια σελίδα λετρασε κάθε οποτε νομίζει, και στέλνονταν δακτυλογραφημένο υλικό σε στήλες εφτά εκατοστών (δύο στήλες σε κάθε σελίδα).

ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΜΕΡΑ ΔΕΣΗΜΟ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΠΥΘΟΥΣ. Μιμαστε λίγο/ές στον αριθμό, έχουμε κι εμεις προβλήματα προσωπικά στην προσπάθεια μας να βιώσουμε στο συστημα αυτό, και το περιοδικό γίνεται στο μέρος αυτού που λέμε "ελευθερος χρόνος".

Δεν θέλουμε να αισθανομαστε "εκδοτές". Κανουμε μια δουλειά γιατί μας αρεσει και γιατί νομίζουμε (ή έχουμε πειστή) ότι είναι αναγκαία.

Δεν είμαστε επαγγελματίες. Κανουμε λαθη που, με την πιο πάνω λογική, τα βρίζουμε ή γελάμε με ταξυ μας, και πάντα υποσχομαστε να μην τα ξανακανουμε- σχετο αν τα καταφέρνουμε η όχι.

Παραπονιωμαστε κι εμεις με ταξυ μας κάθε φορά που το περιοδικό δεν φαίνεται να προκει να βγει στην ώρα του. Όταν ούως βαζουμε τα πράγματα κάτω, φαίνονται απογοητευτικά, γιατί:

- Δεν έχουμε λεφτά

- Δεν έχουμε γραφομηχανή μονιμη και πρέπει να ξαναρχισει "γυρος" μπας και βρούμε καμμία να δανειστούμε.

- Δεν έχουμε αρκετό υλικό γιατί οι περισσότεροι που υποσχεθηκαν να στείλουν, αβίαφωσαν.

- Δεν έχουμε πάντα αρκετό χρόνο.

Όλα τα πιο πάνω τα γραφομε σχεδον παντα όταν απανταμε σ' ένα σωρο γραμματα που απο τη φύση τους δεν είναι δημοσιευσιμα, και που επικροτούν την προσπάθεια σα ναταν η μοναδική η κατι το εξαιρετικό. Έλουμε ούως να τα βγαζουμε στη φουρα, να γίνουυν ΔΗΜΟΣΙΑ.

Τα λέμε όλα αυτά γιατί, μπορεί μεν εμεις να βάλουμε το περιοδικό στην πράξη, ο λόγος ούως υπάρξης του κριθίζεται μέσα στον κάθε συντροφο/ισσα. Εγάζοντας τα μέσα-εξω θέλουμε να κανουμε ΚΟΙΝΟ τον αγώνα και το βίωμα της έκδοσης. Για να μην έχουμε ψευδαισθήσεις.

Μ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΜΕΣΑ ΦΑΣΗ: Είναι αληθεια ότι, για μας, κάθε τευχός, του ήταν και μια νέα φασή σ' όλη τη διεργασία και διαδικασία επαφής και αυτοργάνωσης. Μ' αυτό το τευχός εντούτοις μας έγινε εμπροχτά αντίληπτο ότι όπως το "P" έγινε σημείο επαφής και συσπειρωσης σ' αυτή τη χώρα το ίδιο έγινε κι αλλού, κι επίσης το γεγονός ότι αυτό το τευχός οικονομικά "βγήκε" αποκλειστικά σχεδον από προσφορές συντροφων εκτός Βρεταννίας, μας δείχνει ότι υπάρχουν ανοιχτά ανθρωποι που το θεωρου αναγκαίο στο χωρο που ζουν και βιώνουν.

Στα τέσσερα πρώτα του τευχή το "P" εκπληρωσε το μεγαλύτερο μέρος απο τους στόχους του. Αυτό ουσιαστικά δείχνει ότι υπάρχει το ενδιαφέρον και η δυναμική. Ίσως ούως να χρειάζεται να πιεσουμε τη διαθεση για πρακτική δουλειά στους χωρους που βιώνουμε και για να μη γίνει η αυτοργάνωση αυτοσκοπος, αλλά και για να προχωρησουν οι διεργασίες που θα επιβαλλουν, μέσα απο τα πράγματα και το καταλληλό υπεδαφος που θαχει δημιουργηθη, τη διεύρυνση των αμεσών στόχων. μας. ■

ΤΟ ΡΗΓΜΑ

Το Ρήγμα είναι μια αναρχική περιοδική έκδοση που εκδίδεται από Έλληνες αναρχικούς που ζουν στη Βρετανία.

Βλέπουμε την έκδοση αυτή σαν ένα πρωταρχικό μέσο συντονισμού μας καθώς και διαδόσης του αναρχισμού. Η διαστρέβλωση στην έννοια του αναρχισμού που συνεχίζεται προωθείται μέσα από τα κανάλια της αστικής τάξης και των "προοδευτικών" κομμάτων και παραταξίων μας «θεί και σ' αυτή την έκδοση. Δεν θέλουμε να επαναπαυόμαστε στα κείμενα των θεωρητικών του αναρχισμού μια και τα γεγονότα καθημερινά τα ξεπερνούν. Η ταυτίση συχνά είναι αιτία της οπισθοδρόμησης.

Παράλληλα μ' αυτό το περιόδικο ακολουθούμε και άλλες μορφές δράσης. Ο σκοπός της έκδοσης αυτής, όπως και κάθε άλλης μορφής δράσης, δεν είναι μόνιμος αλλά λήγει όταν τα λόγια μουν στη πράξη.

Η εκδοτική επιτροπή του Ρήγματος είναι κατά σειρά κάθε ομάδα κόλης η συνολικά ατόμων σε διάφορες πόλεις που συμμετέχουν σ' αυτή τη προσπάθεια.

Το Ρήγμα δε βγαίνει με σκοπό το κέρδος και μ' αυτή την έννοια δεν έχει τιμή μια και το μοναδικό οικονομικό πρόβλημα που μπαίνει είναι το τυπογραφικό κόστος. Παραπέρα η "τιμή" είναι συναρτημένη των οικονομικών δυνατοτήτων του καθένα. Περίττο να τονίσουμε ότι η ενίσχυση του περιοδικού είτε οικονομική είναι είτε με τη μορφή άρθρων, σχολίων, γραμματών και ειδήσεων είναι καθαρά πολιτική πράξη που ζητείται από αυτούς που ενδιαφέρονται όπου και να βρίσκονται στον κόσμο.

Για επαφή, γραμμάτια για δημοσίευση και άρθρα γράψτε:
TO RIGMA,

c/o BLACK AND RED,
THE STUDENTS UNION,
THE UNIVERSITY
LEEDS LS2 9JT

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΛΟΙΠΟΝ...ΤΟ ΞΕΡΑΤΕ ΟΤΙ ...

Το Μεξικανικό αναρχικό κίνημα άρχισε το 1863, όταν ο Πλωτίνος Κ. Ροδανανάης ίδρυσε μια φοιτητική ομάδα στο COLEGIO DE SAN IDELFONSO στο Μεξικό Σίτυ όπου ήταν καθηγητής της Φιλοσοφίας; Ανάμεσα στα μέλη της ομάδας ήταν ο Φρανσιέσκο Ζαλακόστα Σάντιαγκο Βιλλανουεβα, Χουάν ντε Κάτα Ριβέρα και Χερμενγιλάδο Βιλλαβισενθίο, που αργότερα διακρίθηκαν στο αναδυόμενο αναρχικό και εργατικό κίνημα.

Ο Ροδανανάης ήταν Έλληνας, γεννήθηκε δε στην Αθήνα το 1828. Το 1848 πήγε στο Βερολίνο όπου σπούδασε Ιατρική και εκεί γνώρισε τα έργα των Προυντών και Φουριε. Μερικά χρόνια αργότερα μετακόμισε στο Παρίσι όπου και συναντήθηκε και γνωρίστηκε με τον Προυντόν. Το 1861 εγκαταστάθηκε στο Μεξικό.

Το 1865 η ομάδα έγινε το CLUB SOCIALISTA DE EDIFICANTES και άρχισε προπαγάνδα ανάμεσα στους εργατές. Αργότερα, τον ίδιο χρόνο, οι εργάτες στις υφαντουργίες του Βαλλε ντε Μεξικό οργανώσαν, με τη βοήθεια του CLUB, την πρώτη τους εργατική ένωση, SOCIEDAD MUTUA DEL RAMO DE HILADOS Y TEJIDOS DEL VALLE DE MEXICO, που οδήγησε στη πρώτη απεργία στη Μεξικανική εργατική ιστορία. Στα τέλη του χρόνου το CLUB διαλύθηκε, και ο μόνος Βιλλανουεβα έμεινε στην πρωτεύουσα με τον Βιλλαβισενθίο για να συνεχίσουν τη δουλειά σαν αγχιτατορες, ο δε Ροδανανάης με τον Ζαλακόστα μετακινήθηκαν στα νοτιά σύνορα της πολιτείας του Μεξικό, όπου στην πόλη Τσαλκό ο Ροδανανάης άρχισε ένα σχολείο για τους αγρότες, που ονομάστηκε ESCUELA MODERNA Y LIBRE.

Εδώ, ο Ροδανανάης μπόρεσε να διδάξει και να διευρύνει τις ιδέες του για μια κοινωνία βασισμένη σε αγροτικές κολλεκτίβες, και το 1869, ένας πρώην μαθητής

του σχολείου, ο Χουλιό Σαβεζ, οργάνωσε ένα ξεσηκωμά των αγρότων που ξεκίνησε από το Τσαλκό και απλώθηκε στις γύρω πολιτείες. Αλλά αφού κατέλαβαν μερικές πόλεις οι αγρότες, καταστάθηκαν από τα ομοσπονδιακά στρατεύματα του Χουαρεζ. Ο Σαβεζ συνελήφθη και εκτελέστηκε. Ο Ροδανανάης κατάφερε αρχικά να δραπέτευσει αλλά αργότερα συνελήφθη και καταδικάστηκε σε θάνατο. Πίστα λίγο καιρό όμως αφέθηκε ελεύθερος με τον όρο να φύγει και να μην ξαναγυρίσει στις περιοχές αυτές. Ο Ζαλακόστα παρέμεινε στην περιοχή, αποφεύγοντας τα στρατεύματα, και τον επόμενο χρόνο, 1870, πήγε σε μια ενοπλή ομάδα χωρικών στην πολιτεία του Χιδαλγκο. Ενώ βρισκόταν για επίσκεψη στο Μεξικό Σίτυ, συνελήφθη και φυλακίστηκε.

Το 1870 ο Βιλλανουεβα, που εν τω μεταξύ είχε διαφωνήσει και είχε διακοφεί εντελώς με το Ροδανανάη, ίδρυσε με τον Ριβέρα το GRAN CIRCULO DE OBREROS DE MEXICO. Μολονότι αυτοί οι δυο προσανατολιζόνταν προς τον εξουσιαστικό σοσιαλισμό των Μαρξιστών, φαίνεται ότι πολλοί αναρχικοί ήταν ενεργά μέλη στο GRAN CIRCULO, παρόλο που ήταν μειοψηφία. Εάν απάντηση στο CIRCULO ο Ροδανανάης μαζί με το Ζαλακόστα που είχε εν τω μεταξύ αποφυλακιστεί, και τον Βελαττι, ίδρυσαν, το 1871, την ομάδα LA SOCIAL, που δυναμώθηκε με προσφυγές από την Παρισινή Κομμουνά. Στόχος της ομάδας αυτής ήταν "...η καταργήση όλων των συστημάτων κυβερνήσεως, και ελευθερία για όλους τους χειρωνακτικούς και διανοητικούς εργατές του Συμπαντος..."

Το 1874 ο Βελαττι ίδρυσε τη SOCIEDAD ARTISTICA INDUSTRIAL με τη δικιά της εφημερίδα EL OBRERO INTERNACIONAL. Η LA SOCIAL διαλύθηκε και οι αναρχικοί δούλεψαν μέσω της SOCIEDAD. Δύο χρόνια αργότερα, το 1876,

(συνεχία στη σελ. 11)

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ

Ενίσχυσεις και
συνδρομές : £ 72
Αρχικό ελλείμμα: £ 10
Ταχυδρομικά : £ 20

ΤΑΜΕΙΟ : £ 42

Τυπογραφικά : £ 71

ΤΑΜΕΙΟ: ελλείμμα £ 29
Αριθμός τευχών: 500
Τιμή τευχούς : 12p
η 10 Δραχ

Σας παρακαλούμε,
αναλόγα με τα τεύχη που
σας στέλνουμε, υπολογί-
ζετε και τα ταχυδρομικά
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ (σε ΔΡΑΧΜΕΣ)

Τεύχη	Δραχμές
1	15
2	20
3-5	35
6-10	70
11-20	120
21-36	190

Λαβαμε κι ευχαριστούμε:
από τους συντροφους από
τη Σουηδία, συνολικά
220 KR (£ 24), εργατικές
ομάδες 500 Δρ. (£ 6),
έλληνες συντροφους
1500 Δρ. (£ 20), από τους
συντροφους της Γαλλίας
100FR (£ 12)

ΦΙΛΙΠΠΑΣ και ΣΟΦΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ :

η κρατική τρομοκρατία κτύπησε ξανά

Όταν η δημοκρατία του Κεφαλαίου στην Ελλάδα αποφάσισε να υιοθετήσει το Δυτικο-γερμανικό μοντέλο για την ποινικοποίηση της καθημερινής ζωής, είχαν στην διάθεσή τους τα πάντα... η σχεδόν τα πάντα, αυτό που ελλείπε ήταν οι "τρομοκράτες". Γι' αυτό το λόγο τα λαγωνικά της Ασφαλείας και οι στρατίες των χαφιέδων ξαμολήθηκαν. Ο σκοπός τους ήταν να βρουν οπωσδήποτε "μοχθηρούς" και "σατανικούς" τρομοκράτες που να έχουν εσωτερικά και εξωτερικά δίκτυα και να παίρνουν τις διαταγές τους κατευθείαν από την Μπααντερ-Κάινχοφ. Δεν υπάρχουν "τρομοκράτες" στην Ελλάδα, και οι ειδικοί της εξουσίας στην προσπάθειά τους να τους εφευρουν, έκαναν εφοδούς και έρευνες σε σπίτια ανθρώπων που αρνούνται να ταυτισθούν με τους κανόνες συμπεριφοράς και τους ρόλους που μας επιβάλλει η κοινωνία της καταστολής και της επιβίωσης.

Ανάμεσα στα πολλά σπίτια που ερευνηθήκαν ήταν και το σπίτι ενός Παπαδοπούλη, σύμφωνα με την αστυνομία, βρήκαν εκεί μέσα Μολοτωφ κοκτεϊλς. Από την ανακρίση του Παπαδοπούλη η αστυνομία οδηγήθηκε σε έρευνα στο σπίτι των συντρόφων μας Φιλίππα και Σοφίας Κυριτση, οι οποίοι εκείνη την ώρα βρίσκονταν στην Θεσσαλονίκη. Αφού παραβίασαν την πόρτα ανακάλυψαν (ψάκω!) βιβλία, περιοδικά, κ.λ.π. με αναρχικό περιεχόμενο. Το επομένο βήμα για την αστυνομία ήταν να συλλαβούν τον Φιλίππα και την Σοφία, βασιζόμενοι πάντοτε στα όσα είπε ο Παπαδοπούλης, ότι το ζευγάρι του έδωσε τις Μολοτωφ.

Κατά την διάρκεια της ανακρίσεως οι δυο σύντροφοι αρνήθηκαν ότι είχαν κάνει τις Μολοτωφ, και δήλωσαν ότι είχαν μόνο λίγη βενζίνη και στυπί-πραγματα που υπάρχουν στα περισσότερα σπίτια επειδή ήθελαν να τα χρησιμοποιήσουν για ζωγραφική. Δήλωσαν επίσης ότι είναι αναρχικοί αλλά ότι δεν είναι βομβιστές. Στην συνέχεια προφυλακίστηκαν αφού θεωρήθηκαν επικινδύνους για την δημοσίαια και ασφάλεια, έως την ημέρα της δίκης τους.

Ας ασχοληθούμε λιγάκι με αυτό το γλοιώδες πλάσμα, τον Κο Παπαδοπούλη. Αυτός ο κρεττινός έχει

τώρα αλλάξει τελείως την εμφάνισή του, έχει γίνει ακριβώς έτσι όπως φανταζόστανε έναν χαφιέ. Από το παρελθόν ήταν γνωστός σαν "FREAK" με το ταιριαστό ονομα "Μαχαράτζι". Η στάση του στην όλη υπόθεση απέδειξε εμπράκτα αυτό που συζητιόταν ανάμεσα μας σχετικά με την μτζερία, ανεύθυνότητα και τον κρεττινισμό που επικρατούν ανάμεσα σε ένα μεγάλο ποσοστό των λεγομένων φρεκ. Ακουστήκε μια πολλή ωραία ιδέα, που δεν πραγματοποιήθηκε, να δημοσιευτεί η κατάθεση του Μαχαράτζι σαν προκήρυξη στον χώρο. Στην κατάθεση του το "ειρηνιστικό" μας πλάσμα αποκάλυψε τον ρόλο του αναφερόντας τα ονόματα σχεδόν όλων των συντρόφων που αναπτύσσουν μια πραχτική, περιγράφοντας τι ο Α ή ο Β σύντροφος έκαναν στις 25 του Μαη η άλλοτε. Κοντολογίς έκανε κάθε προσπάθεια να βοηθήσει το έργο των ειδικών της εξουσίας, αποδεικνύοντας με πράξεις ότι συνειδητά η υποσυνειδητά είναι χαφιές.

Το Σεπτέμβρη η δίκη των τριών αρχισε. Μεχρι την ημέρα της δίκης του ο Μαχαράτζι είχε φροντίσει να εξαφανιστεί.

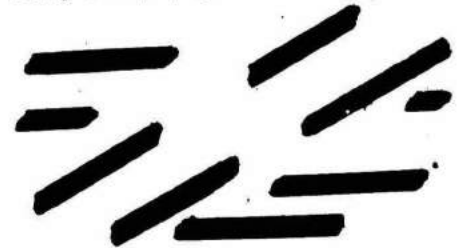
Και η Σοφία και ο Φιλίππας αρνήθηκαν να δεχτούν δικηγόρο, έτσι καθορίζοντας από την αρχή μια πορεία συγκρούσεως με την εξουσία. Η εικόνα που αυτή η δίκη, όπως και οι προηγούμενες, προσπαθήσε να διμιουργήσει ήταν η εικόνα του "τρομοκρατη" αναρχικού, με την τεραστία γνώση σχετικά με βομβες και ανατρεπτικές δραστηριότητες, και με διεθνή συνωμοτική οργάνωση. Ξαν αυτή η εικόνα της επαναστατικής δραστηριότητας γίνεται αποδεκτή από τους θεατές θα προστεθεί στο σύνολο των εικόνων που εμποδίζουν την επανάσταση να γίνει μια καθημερινή υπόθεση. Το κοκτεϊλ, το κατ'εξοχήν όπλο των αναρχικών των εξεγερμένων, μέσω του θεάματος μετατρέπεται σε ένα "δυσκόλο" όπλο των καλοεξασκημένων "τρομοκρατών". Σε μια τέτοια κατάσταση μια κατά μετωπο σύγκρουση με την εξουσία σημαίνει πως μπαίνει στο ρόλο που σου δίνουν. Επί πλέον, οι δυο σύντροφοι, ξεγελασμένοι από το πατερναλιστικό υφος του προέδρου πήραν μέρος

στην φάρσα της δίκης. Υπήρχε μια ελπίδα ειρηνίας που θα ξεσκεπαζε τον ρόλο των δικαστών και ιδιαίτερα αυτού του κρυφοφασίστα του εισαγγελέα, που λίγες μέρες πριν είχε ζητήσει την αθώωση γνωστών φασιστών που εβάλαν βομβές στην Αθήνα.

Κατω από τέτοιες συνθήκες όπου βασικός μαρτυρας κατηγορίας (αστυνομικός) ούτε που εμφανισθηκε, οι κοινός δεν ήρθαν σαν εκπλήξη : Φιλίππος 9 χρόνια φυλακή, Σοφία 5 χρόνια, Μαχαράτζι 3 χρόνια. Η ποινή του Μαχαράτζι ήταν πραγματι διασκεδαστική. Ελπίζω τώρα να καταλαβαίνει ότι οι ειδικοί της εξουσίας δεν έχουν ενδοιασμούς σχετικά με τους μικροχαφιέδες σαν κι αυτόν, τους χρησιμοποιούν και μετά τους πετάνε στο σκουπίδοτενεκε σαν σκουπίδια που είναι. Ελπίζω να καταλαβαίνει τώρα γιατί η αστυνομία δολοφονήσαν εν ψυχρώ τον άλλο μικροχαφιέ, τον Στυροπούλο.

Η υπόθεση του Φιλίππα και της Σοφίας είναι και δικιά μας υπόθεση. Προσπαθήσα να την απομυθοποιήσω για να ξεπεραστεί με μια καμπάνια : Για την αποφυλακίση τους, Για μια κοινωνία χωρίς φυλακές, Για την γενικευμένη αυτοδιεύθυνση, Για την κοινωνική επανάσταση.

Ένας σύντροφος.

Η ομάδα Συμπαραστάσης και Καλύψης των Φιλίππα και Σοφία Κυριτση κυκλοφόρησε σε προκήρυξη το ακόλουθο γραμμα του Φιλίππα από τις φυλακές της Αιγίνης :

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΑΝΘΡΩΠΟ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΡΙΝΑΣ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΑ
ΚΥΡΙΤΣΗ

"Στα 1978 η Ελληνική Κυβέρνηση κηρύξε έναν ολοκληρωτικό πόλεμο εναντία στους αναρχικούς, στα πλαίσια μιας γενικότερης επίθεσης εναντία σε κάθε έννοια ελευθερίας και ανθρωπιάς, που έχει εξαπολύσει παγκοσμία από το κεφάλαιο και τα όργανα του. Βασική πεποίθηση της εξουσίας στην Ελλάδα είναι, ότι αυτή μπορεί να κατορθώσει αυτό που δεν μπόρεσαν να κατορθώσουν χιλιάδες κυβερνήσεις σ' όλο τον κόσμο τα τελευταία διακόσια χρόνια: να εξοντώσει την αναρχία. Πιστεύει δηλαδή ότι μπορεί να εξοντώσει αυτούς που παλεύουν για να παρουν από την κοινωνία αυτά που τους ανήκουν. Η Ελληνική Κυβέρνηση και οι λακέδες της πιστεύουν ότι θα εξουσιασουν την επανάσταση στην Ελλάδα. Και προς τον σκοπό αυτό

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 3

χρησιμοποιεί τα μόνον μέσα που της έχουν απομείνει: το φέμμα και τη βία. Τα ίδια δηλαδή μέσα που χρησιμοποιεί για να συντριψει τους επαναστάτες κάθε κυβέρνηση του πλανήτη, όπως στην Γερμανία, στην Νικαράγουα, στην Ροδεσία, στην Σαχάρα, στο Ζαΐρ, στην Αργεντινή, στην Χίλη, στην Βραζιλία, στην Τουρκία και οπουδήποτε άλλου.

Διακόσια χρόνια ιστορίας είναι παρα πολλά για να αφήσουν εστώ και την παραμικρή αμφιβολία, ότι θα μπορούσε οποιαδήποτε κυβέρνηση να εξοντώσει την αναρχία. Γιατί η αναρχία γεννιέται από τις ίδιες τις αντιφάσεις της Κοινωνίας, που βασίζεται στη ανισότητα, στην καταπίεση, στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Εκφράζει τον ολοκληρωτικό και ασυνθηκολογητό πόλεμο για την καταχτήση της ελευθερίας της ισοτητας και του κομμουνισμού και στρέφεται εναντίον σε κάθε είδους αφεντικά, είτε αυτά λέγονται οικογένεια, είτε σχολείο, είτε εκκλησία, είτε στρατός, είτε σωματείο, είτε κράτος. Στο τέλος θα κυριαρχήσει πατώντας στα πτώματα κάθε καταπιεστικής και εκμεταλλευτικής, κάθε αφεντικού.

Καταδικάζοντας εμένα και τη Σοφία σε 9 και 5 χρόνια φυλάκη αντιστοιχία, στα πλαίσια μιας γενικότερης εκστρατείας έρευνών, δικών και φυλακίσεων εναντίον στους αναρχικούς της Ελλάδας, η Ελληνική Κυβέρνηση θέλησε να μας δείξει, ότι έχοντας την αστυνομία, τις φυλάκες και αν χρειαστεί και το δικαίωμα να σκοτώνει χωρίς να δίνει λόγο σε κανένα, είναι παντοδύναμη.

Εγώ, ο Φίλιππος Κυριτσης, κατεβαίνοντας από αυριο 3.11.78 σε απεργία πείνας με αίτημα τη μεταγωγή μου από τις φυλάκες Αιγίνας στις φυλάκες Κορυδαλλού, για να βλέπω τη Σοφία, αποδείχνω ακόμα μια φορά, μετά τη στάση μου στο δικαστήριο, ότι ο μόνος τρόπος για να με εμποδίσουν να αγωνιζομαι για την ελευθερία και την αναρχία, είναι να με σκοτώσουν. Δεν φοβόμαι τίποτα γιατί δεν έχω τίποτα να χάσω, πέρα από μια ζωή κάτω από το ζυγό των αφεντικών, που είναι χειρότερη και από το θάνατο.

Η απεργία πείνας είναι το μόνο μέσο που μου έχει απομείνει για να υπερασπίσω την ανθρωπιά μου.

ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ

Φίλιππος Κυριτσης

Κλειστή Φυλάκη Αιγίνας 2.11.1978

Συμφώνα με την Ομάδα Συμπαραστάσης, στις 9.11.78, ο Φίλιππος βρισκόταν ήδη στην 7η μέρα απεργίας πείνας. Η κατάσταση του εντωμεταξύ επιδεινώθηκε και από την προηγούμενη το βράδυ είχε μεταφερθεί στο νοσοκομείο Αγίος Παύλος. Αυτό που μπορεί να τον

ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ:

ΕΞΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Τον περασμένο Μάιο η IRIS MILLS και ο ROMAN BENETT συνελήφθησαν σε ένα διαμερίσμα σε μια συνοικία του Λονδίνου. Δύο εβδομάδες αργότερα, μετά από επιδρομές σε σπίτια σε διάφορα μέρη του Λονδίνου συνελήφθη επίσης ο DAFYDD LADD. Τους επομένους δύο μήνες ο ST. CARR, ο V. STEVENSON και ο T. DAWTON επίσης συνελήφθησαν και τους απήγγελλη κατηγορία. Αυτοί οι εξι αναρχικοί τώρα περιμένουν τη δική τους κλείσιμη στη φυλάκη BRIXTON. Στα αρχικά στάδια της αστυνομικής τρομοκρατίας, οι κατηγορίες εναντίον των εξι ήταν "συνομοσία για εκρήξεις με πρόσωπα γνωστά και αγνώστα", από τον Ιούλιο και μετά όμως έχουν απαγγελθεί και άλλες κατηγορίες εναντίον των εξι μεταξύ άλλων είναι: παρανομη κατοχή όπλων, κατοχή εκρηκτικών, και ευθύνη για ενοπλές ληστείες.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Με τη χρησιμοποίηση υψηλά εξασκημένων αστυνομικών τμημάτων το κράτος είναι αποφασισμένο να καθορίσει ότι η δική θα έχει πολιτική χροιά, παρα απλώς εγκληματική. Ένας μεγάλος αριθμός επιδρομών έχει πάρει μέρος σε όλη τη Βρετανία, μερικές από τις επιδρομές ήταν κατά παραπάνω από ενοχλητικές, ενώ άλλες κατέληξαν σε ξηλώμα πατωμάτων και αδειασμα δωματίων. Ατομικά είδη έχουν παρθεί, και ημερολόγια, αλληλογραφίες, σημειωματάρια με διευθύνσεις και γραφομηχανές έχουν δυμευτεί, μαζί με προσωπικές φωτογραφίες τις οποίες έχει χρησιμοποιήσει η αστυνομία στις έρευνες τους. Άτομα έχουν ενοχληθεί στο δρόμο, έχουν φαχτεί και συρθεί βίαια σε αστυνομικά αυτοκίνητα.

σώσει είναι μια γενικότερη φωνή διαμαρτυρίας από κάθε άνθρωπο που σκεφτείται ελεύθερα, από κάθε άνθρωπο που θέλει να ζήσει και να σκεφτείται.

Αυτή η τρομοκρατία οφείνεται από συντονισμένες προσπάθειες του Αντιτρομοκρατικού Τμήματος της αγγλικής αστυνομίας, των Ειδικών Σωματιών Ασφαλείας, και από τις Ειδικές Περιπόλες. Από τότε που τους συνέλαβαν αρνούνται την αποφυλάκιση με εγγύηση για τους εξι, οι οποίοι εν τω μεταξύ κρατούνται στη φυλάκη BRIXTON σαν πρώτης κατηγορίας φυλακισμένοι. Αυτό για την IRIS σημαίνει απομόνωση. Το υπουργείο εσωτερικών λέγοντας ότι η καινούργια φυλάκη για γυναίκες που χτίστηκε (HOLLOWAY PRISON), δεν είναι ασφαλής, επέμεινε να κρατηθεί η IRIS στη φυλάκη των αντρών, όπου της αρνήθηκαν την επικοινωνία και την αλληλεγγύη που κάνει τη ζωή στη φυλάκη πιο υποφερτή. Από την αρχή, οι αυστηρότεροι κανόνες για τους φυλακισμένους πρώτης κατηγορίας εφαρμόστηκαν στην IRIS, όπως γένυση πριν και μετά τις επισκέψεις, οι οποίες γίνονται σε ένα απομονωμένο δωμάτιο της φυλάκης, με παρουσία μπασίνας. Ακόμα, πάνω της εφαρμόζουν όλα τα μέσα που χρησιμοποιούνται στις Βρετανικές φυλάκες για να σπασουν την αντίσταση Ιρλανδών η και γενικά επαναστατημένων φυλακισμένων. Οι εβδομαδιαίες ακροαματικές διαδικασίες, προφανώς όχι ευχαριστές για την αστυνομία, έχουν γίνει ένας τελείως γρίφος από νομική και συνταγματική άποψη. Στο δικαστήριο του LAMBETH, που έχει και προηγούμενα χρησιμοποιηθεί για μερικές περιπτώσεις εγκλημάτων σαν το δικαστήριο με τα μεγαλύτερα μέτρα ασφαλείας, η παραστρατιωτική αστυνομία έχει περικυκλώσει τώρα το κτίριο με κίλο ασφαλείας. Παρα το γεγονός ότι οι αστυνομικοί τρομοκράτες βασίζουν αυτά τα αυστηρά μέτρα ασφαλείας σε νομικές αιτίες εμφανίζεται επίσης ένας αριθμός Ιρλανδών και Παλαιστίνιων φυλακισμένων- αυτός ο κίλιος ασφαλείας έγινε μόνον για τους εξι αναρχικούς. Από την αρχή της διαδικασίας το δικαστήριο το "υπερασπίζονται" μέσα κι εξω οπλισμένοι μπασίνοι. Αυτοί που καθονται στις θέσεις του ακροατηρίου έχουν υκοστεί όλων των ειδών τους περιορισμούς και ενοχλήσεις.

Στις αρχικές διαδικασίες οι εξι ήταν με χειροπέδες δεμένοι μαζί με αντρομοκράτες γκαγκστερ (μπασίνοι). Άνθρωποι που εμπαιναν στην περιοχή γύρω από το δικαστήριο φαχνονταν και φωτογραφίζονταν καθ' όσον και αυτοί οι οποίοι παρακολούθησαν την ακροαματική διαδικασία παρακολούθηθηκαν σε όλο το Λονδίνο, - όπου και αν πηγαί-

ναν- φαινομενικά άθωοι πολίτες καθονται υιοθέτη κοντά τους στα ζαχαροπλαστεία και στα λεωφορεία και παρακολουθούν κάθε τους συζήτηση.

Στο δικαστήριο μέχρι στιγμής οι κατηγορούμενοι έχουν δηλώσει δυναμικά την διαμαρτυρία τους γι' αυτό το ποικιλοχρωμο θεαμα που παραχεται από το κράτος. Οι ίδιοι καταφεραν να αναγκασουν το δικαστήριο να τους αφαιρέσουν οι χειροπέδες, με τα να έχουν συνεχώς γυρισμένη την πλάτη τους στους δικαστές (ειδημη εφ' όσον ήταν χειροδόμενοι μαζί με τους μπατσούς, επέλεγε κατά συνεπεία και οι μπατσοί να γυρίζουν και την πλάτη τους στο δικαστήριο).

Το ίδιο καιρο τα μέσα ενημερωσης σε μια εξάρση αντιαριστερής ύστεριας, εστρέφαν την προσοχή του κοσμου στις Σοβιετικές δικές. Οι κατηγορούμενοι φώναζαν στο δικαστήριο λέγοντας: "Εμείς είμαστε οι δικιοί σας διαφωνούντες". Οι εξι από την αρχή καταλαβαν ότι οι εβδομαδιαίες ακροαματικές διαδικασίες είναι κοροΐδια και το δικαστήριο ήταν ένα κουκλοθεατρο που όλα τα νηματα κινούνται από το κράτος. Αυτός/αυτή είναι απόλυτα κούφοι σε κάθε τι που έχει σχέση με την υπερασπίση των εξι και αυτή η περιττή αιτιση για να απελευθερωθουν με εγγυηση ήταν απλώς μια τυπικότητα. Σε μερικές περιπτώσεις όπου είναι τελειώς φανερο ότι η αστυνομία δρα "αντισυνταγματικά", όπως όταν δεν επέτρεπαν στους δικηγόρους να ερθουν σε επαφή πριν μουν στο δικαστήριο για τις ακροαματικές διαδικασίες, το δικαστήριο δικαιολογήθηκε: "μειωμένη ευθυνη"

ΧΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ

Έχει γίνει τελειώς φανερο από τις διαφιόεις απαντήσεις της αστυνομίας, σε ερωτήσεις των δικηγόρων στο δικαστήριο, ότι οι κατηγορίες για συνωμοσία με σκοπό να προκαλέσουν εκρήξεις είναι μέρος μιας καλοστημένης πλεκτανής υπαινιγμων. Είναι γεγονός ότι δεν είχαν προκαλέσει εκρήξεις.

Ούτε υπάρχουν ενδείξεις ότι σκοπεύαν να προκαλέσουν. Ακόμη και ο επιθεωρητής ντετεκτιβ της Αντιτρομοκρατικής Αστυνομικής ομάδας δήλωσε, ότι τόσο πολυσυζητημένο "σχεδίο να ανατρέφουν την κοινωνία" σταμάτησε πριν ακόμα αυτίσει. Συνωμοσία ήταν πάντα μια εναλλακτική ένδειξη. Τον Ιουνίο ήταν φανερο πια ότι οι μπκτσοί ήταν αποφασισμένοι να παρουσιάσουν την υποθεση σαν αναρχική πλεκτανή. Ο αστικός τυπος εσπευσε να συμφωνήσει και να υποκινήσει μαζί με την αστυνομία έναν σχεσει των εξι με τις Οργισμένες Ταξιαρχίες και την R.A.F. και παρ' όλες τις φευτοενδείξεις παραληρουν μιλώντας για τρομοκρατικές συμμορίες, οπλα και βομβες. Η αναπτύξη της ιδεολογίας της αντι-τρομοκρατίας είναι ένα μεγάλο μέρος της συνεχιζόμενης πολιτικής και στρατιωτικής και πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης. Η Βρετανία πρόσφατα υπογράφη την Ευρωπαϊκή αντιτρομοκρατική συνθήκη και ψήφισε νόμο στην Βρετανία για την κατάπιση(?) της τρομοκρατίας. Στην Βρετανία η εκκληση που γίνεται από τους αστυνομικούς αρχηγούς για αναληψη μεγάλων αρμοδιοτήτων από τις αστυνομικές δυνάμεις είναι μέρος όλων αυτών των μαζικών συμφωνιών.

Σε όλες τις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες καθώς η διεθνής κρίση "δαγκώνει" βαθύτερα, η ανοχή της πολιτικής εκφρασης διαβρώνεται και θυσιαζεται, υπονομευόμενη και από τον τυπο αλλά και την κυβέρνηση στο ονομα μιας αφηρημένης "δημηκρατικής ασφαλείας". Αποφεις περα από το αποδεκτο επίπεδο της κριστερης αντιπολιτευσης αντιμετωπίζονται με αυξημένη στο επακρο καταστολή.

Η ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΟΝΙΣΚΥΣΗ

PERSONS UNKNOWN είναι μια ομάδα ενίσχυσης για την Ιρίδα, τον RONAN, τον DAFYDD, τον STEWART, τον VINCE και τον TREV, βοηθώντας τους σε νομικά θεματα, γραφοντάς γραμματα, οργανωνόντας επισκεψεις, βιβλία, φαγητό κ.λ.π. Δουλεύουμε πάνω στην δημοσιότητα, συγκέντρωση χρηματων και πληροφοριων πάνω στην κρατική τρομοκρατία, στη νομοθεσία της και τις δραστηριότητες της.

Βγαζουμε ένα εβδομαδιαίο εντυπό, ένα δεκαπενθήμερο πληροφοριακό δελτίο και διαφορα από κολλητά, σηματα και αφισες. PERSONS UNKNOWN είναι επίσης μια επιθεση κατά της πολιτείας, αναπτυσσοντας την δική της

ΝΕΑ από ΙΤΑΛΙΑ

1. Οι BRIGGATE ROSSJ στις 28.9. το πρωί πυροβόλησαν στα ποδία το διευθυντή ενός από τα εργοταξία της LANCIA του γκρουπ της FIAT της περιοχής Κιαβασσο (Τορίνο), Κοτζιολα. Ξφάγε 12 σφαίρες και πέθανε από ακατασχετη αιμοραγία.

2. Στις 28.9. το βραδι οι φασιστες πυροβόλησαν εναντια σε δυο συντροφους εξωκοινοβουλευτικούς. Τον Ιβό Τζίνι, που πέθανε πριν φτάσει στο νοσοκομείο, και τραυματήσαν βαρτα εναν άλλο συντοφοο οποίος εγχειρηστήκε. Σήμερα η Ρωμη είναι πλημμυρισμένη από συντροφους. Ήγιναν δυο συνελυσεις και διαδηλώσεις. Ομως επείδη τα τινάξε ο παπας, η αστυνομία μπορεί να απαγορεύει τις αυριανες εκδηλώσεις για το συντοφο που πέθανε και για τη 1η επετειο από το θανατο του συντροφου Βάλτερ Ροσσι, που σαν σήμερα, πριν από ένα χρόνο, σκοτώσαν οι φασιστες. Άλλα οι διαδηλώσεις θα γινουν.

3. Σήμερα, 29.9., οι B.R. χτυπήσαν στα ποδία το διευθυντή εργοταξίου της Αλφα Ρομεο στο Μιλανο.

Κυριακή 1 Οκτωβρη.

1. Χτες έγινε μεγάλη διαδηλώση στη Ρωμη (40.000 άτομα) για την επετειο του θανατου του Βάλτερ Ροσσι και για το θανατο του συντροφου Ιβό Τζίνι που σκοτώθηκε προχτες μπροστα σε μια εδρα του Κ.Κ.Ι. από φασιστες. Τελικά η διαδηλώση εγκρίθηκε από την αστυνομία και εξελιχτη με ομαλα. Ένα αξιολογο γεγονός είναι η συλληψη, εκ μερους των διαδηλωτων, δυο αστυνομικών των "ειδικων ομάδων". (Οι "ειδικες ομάδες" αποτελούνται από μαλλιαδες αστυνομικούς με εμφάνιση και ντυσιμο εξωκοινοβουλευτικού αριστερου που παίζουν το ρολο του χαφιε και τού προβκατορα στις διαδηλώσεις, προκαλώντας οι ίδιοι τη συγκρούση με την αστυνομία και το θανατο συντροφων διαδηλωτων). Οι δυο αστυνομικοί αναγνωρισθηκαν και δαρθηκαν αγριζ μεχρι λιποθυμίας και, παραπερα, απομακρυνθηκαν από τη διαδηλώση.

πολιτική δίχως την οποία δεν μπορεί να υπάρξει πραγματική αμυνα των εξι.

Χρειαζομαστε ενεργη ενίσχυση από ομάδες και μεμονωμένα άτομα για να γίνει γνωστή στο κοινό η υποθεση, να μαζευτούν χρηματα και να δευχτεί αλληλεγγυη για τους εξι.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ στους ΕΛΛΗΝΕΣ

ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΥΣ

Στις 30.9., το F.U.O.R.I. (FRONTE UNITARIO, ΟΜΟΦΙΛΟΦΙΛΟΙ RIVOLUZIONARI ITALIANI) υποστηρίζοντας τη πρωτοβουλία της INTERNATIONAL GAY ASSOCIATION εκανε διαδήλωση μπροστά στην Ελληνική πρεσβεία για να διαμαρτυρηθούν εναντίον στο νομοσχέδιο που προκειται να ψηφιστεί η ελληνική βουλή, που αφορά τους ελληνες ομοφυλοφίλους. Ο νομος, με την προφαση της διαδοσης των αφροδισίων ασθενειών, θελει να χτυπήσει ανοιχτά κατα πρωτο λογο την ομοφυλοφιλία και κατα δευτερο λογο οποιοδηποτε τροπο εκφρασης της ελευθερης σεξουαλικότητας, με την προφαση της "προσβολής της δημοσίας αιδούς". Οι Ιταλοι ομοφυλοφιλοι μαζί με το A.K.O.E. (την οργανωση των ελληνων ομοφυλοφιλων) καταγγελουν οτι ο νομος που προκειται να περασει θα περασει με τη συνεργεία των αριστερων κομμάτων και της αντιπολιτευσης, μιας και δε κουνηθηκαν ουτε μιλησαν καθολου γι αυτο το θεμα. Οι ομοφυλοφιλοι αποκαλούνται "ανωμαλοι" και "απεχθεις σα σκουληκια" ακομα και απο το (δημοκρατικο;) τυπο, και κυριως του συγκροτηματος Λαμπρακη. (Τα Νεα, Το Βημα, Ταχυδρομιος, κλπ.) Το πιο παραδοξο και βαρυ είναι οτι ο ιδιος ο Χρηστος Λαμπρακης είναι ομοφυλοφιλος.

Επισης, ας μην ξεχναμε οτι διαφοροι πολιτικοι "ανδρες" είναι ομοφυλοφιλοι. Επομενως, παλι γινεται διακριση τοξική-οικονομική-κοινωνική στους ομοφυλοφίλους.

Να τα άρθρα που στην ουσία βγαζουν εκτος νομου την ομοφυλοφιλία: ΑΡΘΡΟ 7: Οι ανδρες ομοφυλοφιλοι που ανακαλυπτονται να εκπορνευονται και να επιδιδονται σε πραξεις εναντιες στη φυση κατοτιν μοιβης, η απο σεξουαλική συνηθεια, κρεπει να υποβληθουν σε θεραπεια σε κρατικα νοσοκομεια καταω απο την επιβλεψη της αστυνομιας. Αν εχει δηλωσει γραπτως στην αστυνομια οτι εχουν μεταδωσει αφροδισια ασθνευια, σε περιπτωση που αυτο αληθειει, η θεραπεια στο νοσοκομειο είναι υποχρεωτική. ΑΡΘΡΟ 16: Καθε ανδρας απο αυτους που αναφερονται στο 7ο αρθρο τιμωρειται με φυλακιση απο το νομο μεχρι ενα χρονο, αν

α) συλληφθει εφ' οσον κυκλοφορει στους δρομους, πλατειες, δημοσιους χωρους, η αλλους χωρους συναντησης με την προφανη διαθεση να ελξει αλλους ανδρες για να κανει μαζί τους ασεμνες πραξεις εναντιες στη φυση.
β) εκθετει τη δημοσια αιδω με προκλητική και ασεμνη συμπεριφορα.

«α η διαμαρτυρία που επιδοθηκε στην Ελληνική πρεσβεία της Ρωμης:

Κυριε Πρεσβευτα,

Σας πληροφορουμε οτι η νομοθετική δραστηριότητα που παρνεεται απο την πιο στενη μεριδα του κοινοβουλίου της χωρας που εσεις αντιπροσωπευετε, με την προθεση της καταδικης της ομοφυλοφιλιας και καταστολης των αφροδισίων νοσημάτων, μας αναστατωνει βαθεια. Γι αυτο το λογο σημερα 30 Σεπτεμβριου στην Ιταλια οπως και σε αλλες εννεα χωρες (Γαλλια, Βρετανια, Η.Π.Α., Νεα Ζηλανδια, Ιρλανδια, Δανια, Σουηδια, Καναδα, Κατω χωρες) θα λαβουν χωρα εκδηλωσεις διαμαρτυριας εναντια στην κυβερνηση της χωρας σας, που αποδεικνυεται στην ουσια πιο ελευθεροκτονα στη δραση της απ' οτι το καθεστως των κολλοουελων.

Το οργιο της εξουσιας εχει χιλιας οφεις, χιλια χερια, χιλια κεφαλια, και ενα μοναδικο στοχο: να καταπιεζει τις επιθυμίες, τις αναγκες των ατομων, που ανεκαθεν ηταν νικηταγμενα στην ηθική και τα συμφεροντα του κρατους.

Σας υπενθυμιζουμε το Διεθνη Χαρτη της Ευρωπης για τα Ανθρωπινα δικαιωματα, και τις τελικες αποφασεις που παρθηκαν στο Ελσίνκι, μεχρις οτου οι θεμελιωδεις ελευθεριες των ατομων, και κατα συνεπεια και οι σεξουαλικες ελευθεριες, να είναι σεβαστες.

Δε θα μεινουμε μούγγοι μπρος

"Ακομα κι η σιωπη είναι ένας τροπος να σκοτωνεις"

στην ελευθεροκτονα δραση που ειναι ετοιμη να εξαπολυση η Κυβερνηση την οποια αντιπροσωπευετε. Η σημερινη πραξη μας δεν ειναι και μια πρωτη φαση μιας πιο πλατειας δραστηριοτητας. Θα υιοθετησουμε ολα τα μεσα που βρισκονται στη διαθεση μας ωστε να μην περασει αυτη η δραστηριότητα. Η Ευρωπαϊκη Κοινοτητα δεν προκειται να ανεχτει φορμες διαχωρισμου ως προς ομαδες η ως προς ατομα. Σας παρακαλουμε προς το παρον να προωθησετε αυτη την επισημη διαμαρτυρια στις αρχες της χωρας σας.

Σας συναικουμε επισημ την εκκληση διαμαρτυριας που κυλιε φορησε στην Ιταλια και στη Γαλλια και υπογραφηκε απο πολλους διανουμενους και πολιτικηκους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΕΤΩΝΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ ΟΜΟΦ/ΙΩΝ ΙΤΑΛΙΑΣ-ΡΙΖΟΣΦΑΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ (F.U.O.R.-P.R)

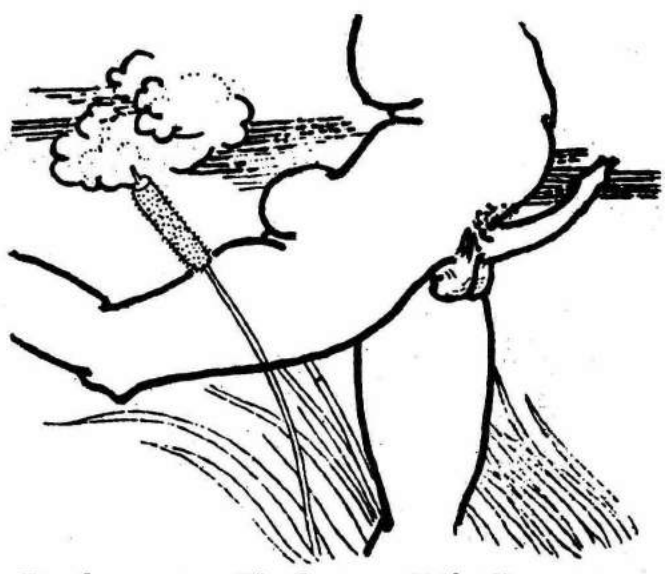
Ρωμη 30.9.78
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ
 Μαθαίνουμε ότι στην Ελλάδα υπάρχει ένα νομοσχέδιο που αποσκοπει στην ποινική καταδίωξη των ομοφιλοφίλων.

Νομίζουμε ότι αυτό είναι αντίθετο με το 2ο άρθρο της "Παγκόσμιας Διακήρυξης των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων", σύμφωνα με το οποίο ο καθένας έχει τις θεμελιώδεις ελευθερίες χωρίς διακρίση ομάδας ή τάξης και επίσης αντίτιθεται στην τελική πράξη του Ελσίνκι που υπογράφηκε η Ελληνική κυβέρνηση.

Πιστεύουμε ότι σε μια ελεύθερη κοινωνία τα ατομικά δικαιώματα και οι προσωπικές πεποιθήσεις των ανθρώπων δεν πρέπει να περιορίζονται από τη νομοθεσία με την προφαση ότι προκειται για ομοφιλοφίλους, και επομένως η ισοτιμία μπροστα στο νομο δεν είναι παρα το ελαχιστο απο εκείνα που απαιτούμε.

Εκείνο που πρέπει να αλλάξει και να πραγματοποιηθεί είναι μια πραγματική ισοτιμία στην καθημερινή ζωή και στη συνειδηση όλων μας.

(Ακολουθούν πολλές υπογραφές μεταξ των οποίων: Σίμον ντε Μπωβουαρ, Ζαν Πωλ Σαρτρ, Νίκος Γουλιανζας, Κωστας Γαβρας, Μαρκο Πανελλα, κ.α. Επίσης, προσυπογραφουν οι εφημεριδες: Εφημεριδα των Εργατων, Ριζοσπαστικα θεματα, Σοσιαλιστικος Συνδεσμος υπερ του Αφοκλιμου, Λοτια Κοντινουα.)

Σχεδιο του Βλαδιμιρ Μιλαζεφσκι για την ομοφυλοφιλη επιθεωρηση "Τζαναβεζανυ Καρτινκι", 1920

ιταλιας- ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΜΙΛΑΝΟ 24/10/78

Αγαπητοι συντροφοι

Αν είναι δυνατόν να μεταφραστείτε στα ελληνικά και στα αγγλικά ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα και να δημοσιευθετε στο ΡΗΓΜΑ την προκήρυξη που σας στελνουμε.

Αδελφικους χαιρετισμους
 F.P.
 (ονομα και διευθυνση)

Είμαστε μια ομάδα νεων που αυτον τον χρονο κηραμε την κληση καταταξης στον στρατο οπως χιλιαδες αλλοι.

Με αυτο τον τροπο το κρατος μεσα απο τα Β.Ι (Ιταλικος στρατος), εξαναγκαζει για ενα ολοκληρο χρονο να ξεχασουμε ποιες ειναι οι αναγκες μας και να τις υποκαταστησουμε με κεινες της αρχουσας ταξης, της οποιας ο στρατος ειναι υποχρεωριο και εξυηρητη απο παντα.

Μεσα σε αυτο τον χρονο, που το κρατος μεσα απο τις F.P.A.A (ενοικλες δυναμεις), αζιωνει να αφιερωθουμε αποκλειστικα σαντο, ειμαστε κατω απο μια μεταχειριση, της οποιας σκοπος ειναι η εκμηδενιση της προσωπικοτητας μας, του ανθρωπινου χαραχτηρα μας σαν ατομα, της ταξικης μας συνειδησης και των δεσμων μας με τον λαο, μια μεταχειριση που ερχεται σαν συνεχεια με κεινες που εχουν χρησιμοποληθη στα προηγουμενα 20 χρονια της ζωης μας, μεσα στο σχολειο, στην οικογενεια, εκκλησια και δουλεια.

Απεναντι σ'αυτο λοιπον, και σαν μερος μιας συστηματικης δουλειας, σαν αποπειρα να απο

καλυφουμε την ιδεολογια και τα μοντελα της προκατασκευασμενης ζωης, σκοπεουμε να αντιταξου με μια καθαρη αρνηση και μια οργανωμενη επανασταση, με τον ιδιο τροπο που εχουμε αρνηθει και εχουμε αντιδρασει για την ολοκληρωτικη καταστολη τους, στο σχολειο, στην οικογενεια, στην εκκλησια, στην δουλεια, εκει οδου αυτα εμφανιζονται σαν μερη και οργανα διαδοσης της αστικης ιδεολογιας.

Σε κατασταση αναγκαστικης φυγοδικιας η καθημερινη μας πραχτικη ειναι η ιδια αυτη που ειχαμε και που θα εχουμε :

ΝΑ ΑΓΩΓΙΖΕΣΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΖΗΣ ΓΙΑΤΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΒΙΑΝΤΟΠΟΙΗΛΗ ΘΕΛΗΣΙΣ ΣΕ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ; ΜΕ ΙΣΟΤΗΤΑ.

Η απαντηση σε αυτους που μεσα απο συγκρουσεις, μη δεχομενοι τους κανονες του παιχνιδιου, μπορούν να δουν την κανονικη ζωη μεσα στο παζαρι της δουλειας και της αυτοκαταστροφης, σαν την αλυσιδα ορειβασιας (και ετσι τραγελαφικα επιβεβαιωνονται οι αναγκες και τα ενδιαφεροντα του προλεταριατου, απο την εκμεταλευση, αβεβαιότητα, καταδίωξη, ταυοικια

γνωριζουμε και για αυτο αγωνιζομαστε για μια ζωη ποιοτικα καλυτερη) ειναι η καταδίωξη και συχνα η φυλακη.

Στην δικη μας υποθεση και σε αυτη χιλιαδων αλων προλεταριων η απαντηση ειναι: στρατιωτικη φυλακη. Η φυλακη και ο εκβιασμος που ολο και πιο πολυ το κρατος αντιτασσει στο προλεταριο σιν τελος των δικαιωματων του. Αλλα δεν προκειται με τον εκβιασμο, και τον φοβο η ταξη που πατροναρη να νικηση στην παλη των ταξεων.

συνεχεια στη σελ 11

ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

στηλες

θεωρίας

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΟΥ
ΛΟΥΪΤΖΙ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΟΥ

Λουίτζι φαμπρι

Ο ΣΤΙΡΝΕΡΙΚΟΣ ΑΤΟΜΙΚΙΣΜΟΣ

Στην προσπάθεια να εγκαινιάσουμε μέσα από το Ρήγμα μια στηλη αφιερωμένη στην αναρχική προβληματική, θεωρητική και πραχτική, αρχίζουμε με μια σειρά άρθρων του Ιταλού Λουίτζι Φαμπρι.

Η εσωτερική προβληματική στο χώρο μας είναι ζωτικής σημασίας, ακριβώς γιατί μας λείπει το απαραίτητο ιδεολογικό υπεδάφος από το οποίο μπορούμε να αντλήσουμε τ'απαραίτητα συστατικά, ώστε να φυτρώσει σωστά και χωρίς παρασιτά ο σπόρος του αναρχισμού στη χώρα μας.

Μέχρι τώρα έχουμε κριτικάρει τους παντες και τα παντα, χωρίς ποτε να κάνουμε μια ειλικρινή και καλοπροαίρετη κριτική στις δικές μας αντιφατικές πράξεις. Είναι κάτι αρνητά δυσκόλο να γίνει, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν θα προσπαθήσουμε.

Στο χώρο μας, βλέπουμε, υπάρχει ένα μεγάλο ιδεολογικό κομφορζιο που προέρχεται από την ελλείψη μιας εγκυρης πληροφορησης και πλουσίας βιβλιογραφίας. Από την άλλη, στα πλαίσια της κρατικής καταστολής βρισκόμαστε σ'αδυναμία να έχουμε στην κατοχή μας ελαχίστα πολιτικά μέσα ώστε να μπορέσουμε να έχουμε μια άμεσα επαφή και επικοινωνία μεταξύ μας (δηλαδή: ελλείψη εδρών, βιβλιοθηκών, πολυγραφών, εντύπου υλικού κλπ.). Επιπλέον οι αναρχικές εκδόσεις που έγιναν μέχρι τώρα, δημιούργησαν ένα κομφορζιο με μια σειρά από βιβλία (συμβουλιακά, ατομικιστικά, κοινωνιολογικά, σιτουασιονιστικά, αναρχικά, αντιεξουσιαστικά κλπ) που πλασαριστικαν σα ρωσική σαλάτα.

Τα άρθρα που θα ακολουθήσουν σε συνεχείες γραφτηκαν στα 1903 και δημοσιεύτηκαν στην επιθεώρηση IL PESIERO (η σκεφή) που ο ίδιος ίδρυσε.

Τα άρθρα αυτά είναι σπανία, και παρήχθησαν με "πρωτοτυπο" τρόπο από την εθνική βιβλιοθήκη της Φλωρεντίας. Οι τίτλοι τους κατά σειρά που θα παρουσιαστούν στο Ρήγμα, είναι:

- Ο στιρνερικός ατομικισμός στο αναρχικό κίνημα.
- Η βίαιη φιλολογία του αναρχισμού.
- Οι αστικές επιρροές στον αναρχισμό.

Η δημοσίευση αυτών των άρθρων δεν γίνεται με το πνεύμα της πολεμικής, αλλά με την πρόθεση της προκλήσης ενός ερεθισμού για μια οικοδομητική προβληματική που βοηθάει στο ξεκαθάρισμα των ιδεών και των αρχών της αναρχικής παραδόσης από άλλες επικτητές ιδέες και νοοτροπίες που αλλιώς έβλαψαν κι αλλιώς βοήθησαν το κίνημα μας.

Επίσης κατ'όλα τα 56 χρόνια που πέρασαν από την συγγραφή τους, τ'άρθρα διατηρούν την επικαιρότητα τους, ειδικά για το αναρχικό κίνημα της Ελλάδας όπου περνά μια δύσκολη φάση της νεανικής του περιόδου.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΥΪΤΖΙ ΦΑΜΠΡΙ:

Γεννήθηκε στα 1897 στο Φαμπριανό κοντά στην Ανκόνα. Στα 16 του γίνεται αναρχικός κι ένα χρόνο αργότερα γνωρίζει την φυλακή για αντιμιλιταριστική προπαγάνδα. Γραφεται στη Κομίκη.

Αναλαμβάνει από τον Μαλατεστά την συνταγή του περιοδικού Ατζιτασιόνε της Ανκόνας. 1898-1900: 2 χρόνια φυλακή και περιορισμό κατ'οίκον. Το 1903 με τον Π. Γκορι βγαίνουν την "Σκεφή".

1906-1915: Έντονη συμμετοχή στην αναρχική προπαγάνδα. Συμμετέχει στα επεισόδια της "Κομμινής βδομάδας" της Ανκόνας και ξεφευγει στην Βλβητία. Επιστρέφοντας αναλαμβάνει την επιθεώρηση Βολοντά (Θέληση) του Μαλατεστά και συλλαμβανεται μιας και κάνει αντιμιλιταριστική προπαγάνδα σε εμπόλεμη περίοδο.

1915-18: Διδασκει κοντά στην Μπολωνία επιτηρούμενος από την αστυνομία. Προπαγανδίζει κρυφά. 1918-22: Συνεργάζεται σε πολλές επιθεωρήσεις και στην αναρχική Ουμανιτά Νοβα (Νέα Ανθρωπότητα). Διναζέται και βασανίζεται από τους φασίστες.

1923: Εκδίδει την "Προληπτική Αντεπανάσταση" (θεωρήσεις για τον Φασισμό). Εκ νέου προκαλείται από τους φασίστες.

1924-26: Συνιδρύει με τον Μαλατεστά την επιθεώρηση "Σκεφή και Θέληση". Αρνείται να δηλώση υποταγή στο φασιστικό καθεστώς.

Χάνει την θέση του δασκάλου και φεύγει στο εξωτερικό.

1927-29: Πηγαίνει στην Βλβητία, Παρίσι, Βελγίο όπου υστερά από ε διαδοχικές απελασεις καταλήγει στο Μοντεβιδεο της Ουρουγουάης. 1929-34: Ίδρυει διαφορες αναρχικές επιθεωρήσεις και εντύπα και συνεργάζεται με Γαλλούς, Ισπανούς και Βορειοαμερικανούς αναρχικούς. Συγγράφει μια βιογραφία του Μαλατεστά.

24 Ιουνή του 1935: Πθαίνει στο Μοντεβιδεο.

Ο:≡=Ο

Ένα τεκμήριο για τη σοβαρότητα και τη δύναμη μιας θεωρίας είναι το ότι γύρω απ το κορμό της δικλαδωνονται άλλες θεωρίες, λιγότερο ή περισσότερο τελείες, λιγότερο ή περισσότερο διαρκείς στο χρόνο, και που με την αρχική θεωρία έχουν μια κοινή αφετηρία ή αναγνώριζον από κοινού μια βασική αλήθεια απ την οποία βγαζουν διαφορετικά πορίσματα και συμπερασματα.

Ειδικά οι θεωρίες που απευθύνονται στα πλήθη κι έχουν ένα κοινωνικό σιπο, πολιτικό ή θρησκευτικό, υποκινούν εναντίον τους και σχεδον παντοτε εναντία σ αυτούς που τις δημιούργησαν, τους αιρετικούς. Αυτοί, οι αιρετικοί μπορεί να ναί τοσο οι μεταρρυθμιστές και οι τελειοποιητές της μητερας θεωρίας οσο και οι διαφθορείς της. Σχεδον παντοτε συμβαίνει, στη πρώτη περίπτωση, να νικαει η αιρεσία τη θεωρία μητερα και να την αντικατασται γινομενη η ίδια θεωρία: ενώ στη δευτερη περίπτωση ή η νεα παραφάδα θ ατροφηση και θα ξεραθη, ή θα συνεχίση μια ταλαιπορη ζωή δίπλα στο κορμό, απ τον οποίο προερχεται, που θα συνεχίσει να μεγαλυνει και να ζει για λογαριασμο του.

Κατι παρομοιο έγινε και με τον αναρχισμό, ο οποίος καταμετραι γύρω του όχι λίγα γνήματα, προερχομενα απ τις θεωρίες του: αποκλίσεις και διακλαδώσεις που συνδεονται μαζί του σ αυτο που αποτελεί το κυριότερο και αναγκαιο χαρακτηριστικό, για όλες τις αναρχικές θεωρίες: την αρνηση της αρχής της εξουσίας και δηλαδή οποιοδήποτε βίαιο κατάνα

Ο Φαμπρι είναι ένα πολυ φωτεινο μυαλο. Με τον Μαλατεστά απετέλεσαν την διαμαντινη αιχμη του Ιταλικού αναρχισμού. Σε αντιθεση με τον Μαλατεστά που αφιερωσε την περισσότερη δουλειά του σε θεωρητικές μελέτες, πολεμικές και στην θεωρητική αναδιοργάνωση της αναρχικής σκεψής, ο Φαμπρι είναι πιο μπασμένος στα εσωτερικά πραχτικά προβλήματα του αναρχισμού και στις θεωρητικές τους προεκτάσεις και προελεύσεις.

γκασμο που γίνεται απο ανθρωπο που κανω σ ανθρωπο. Αναλογα της διαφορετικης ερμηνειας που δινει η καθε θεωρια σ αυτη την αρνητικη αρχη, την εξου - σα λιγο-πολυ ολοι την αρνι - ουνται, αλλαζει και ο τροπος

ηταν η ηρωικη διαδοση-μεγαλει ωδης ενπρακτη προπαγανδα-της σοσιαλιστικης ιδεας.

Υστερ απ το 1871, στο εσωτε - ρικο της Διεθνης, που στο με - ταξυ ειχε καταχτηση για το σοσιαλισμο μια θεση στις οι - κονομικες και κοινωνικες επι -

ΣΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

που μαχεται η καθε μια, οπως αλλαζουν και οι αλλες ιδεες που ο καθενας προσθετει στη μητερα ιδεα. Αλλ αυτη παραμει - νει η κοινή αφετηρια ειτε για α τις θεωρητικες επιχειρημα - τολογιες, ειτε για την πρακτι - κη δραση που εφαρμοζουν οι οπαδοι της.

Η αναρχια, ιστορικα και πολι - τικα, (οπως ειναι αποδεκτο α - πο το μεγαλυτερο μερος των α - ναρχικων) ειναι μια σοσιαλι - στικη σχολη.

Ο σοσιαλισμος, υστερ απ την εμβρυακη περιοδο του σχημα - τισμου του, που περιλαμβανει ολο το κυκλο των προδρομων και ουτοπιστων σοσιαλιστων (Ηπαμπεφ, Φουριε, Σαιν Σιμον, Ουεν) γινεται θετικιστης, βρι - σκει το δρομο του αναμεισ απ τις αποπειρες του Προυντον, κερνει μια επιστημονικη ορο - λογια και μορφη απ το Καρλο Μαρξ, μεχρις οτου μεσα στο κα - μινι των πολιτικων επαναστα - σεων του XIX αιωνα και μετα τη Παρισινη Κομουνα, φτασει την ωριμοτητα του, και διασπα - ται στις δυο τασεις που κλει - νε μεσα του απ την αρχη: την αυταρχικη και τη λιμπερταρι - α. (1)

Ο αναρχικος σοσιαλισμος συν δεεται κατα καποιο τροπο με το Φουριε, οπως ο αυταρχικος σοσιαλισμος με τον Σαιν Σι - μον. Οι δυο αυτες τασεις ο - μως δεν ειδηλωθηκαν πρωτου ο σοσιαλισμος να φτασει σ ενα καποιο βαθμο εξαπλωσης και υ - ποσει τις απαραίτητες επεξε - ργασιες. Το οικονομικο ζητη - ματις κρατουσε ενωμενες κι ε - μποδιζε την εκδηλωση τους, ο - πως και η επιτακτικη αναγκαι - οτητα της με ομοφωνια επικυ - ρωσης, της πιο σπουδαιας κοι - νωνικης καταχτησης του αιωνα που εσθηνε: της αρχης της κοι - νωνικοποιησης της ιδιοκτησι - ας, που παει να πει την επικυ - ρωση του δικιου του προλετα - ριατου ως προς τη μπουρζουα - ζια, τη γεννηση μιας νεας επα - ναστασης μετα το σβυσιμο εκει - νης του 1889.

Η Διεθνης Εταιρια των Εργα - ζομενων κυρηξε το πολεμο το 1864: το μανιφεστο των Κομου - νιστων των Μαρξ και Ενγκελς που χε γραφτει απ το 1848 η - ταν ο ερμηνευτης του. Η Κο - μουνια του Παρισιου του 1871

στημες, στ αξιολογημενους α - νενδρια που επακολουθησαν και που ηταν πραγματικα εργαστη - ρια ιδεων, το προβλημα της ε - λευθεριας εγινε πιο εντονο, κι ετσι επηρθε το σχισμα, μι - ας και ηταν ασυμβιβαστη η πα - ραμονη, των ηδη ενηλικων και αντιθετων τασεων, κατ απ την ιδια στεγη. Ο Μιχαλης Μπακου - νιν και ο Καρλος Μαρξ, δυο κο - λοσοοι, συνθεταν τους δυο κο - λους της διαμαχης αναμεισ στον αυταρχικο σοσιαλισμο και στο λιμπερταριο σοσιαλισμο η αναρχικο.

Απο τοτε οι δυο σοσιαλισμοι θα προχωρησουν ξεχωρα στους δρομους τους, βοηθουμενοι σα συμμαχοι καμια φορα, και πιο συχνα καταπολεμουμενοι αμοι - βαια, μιας κι ο καθενας απαξι - ουσε για τον εαυτο του τη κα - τοχη της αληθειας και του μυ - στικου της κοινωνικης επανα - στασης.

Ομως δεν ειναι αυτη η περι - σταση στην οποια θα εξετασου - με ποιος ειχε περσοτερο δι - κιο.

Επομενως, οπως εμφανιστηκε για πρωτη φορα στο κοσμο, η α - ναρχια ηταν σοσιαλιστικη. Ακο - μα κι ο Προυντον που θα μπο - ρουσαμε να πουμε, οτι το να του ποδι το παταγε στον ουτο - πικο σοσιαλισμο και τ αλλο σ εκεινον που σημερα θελει να ο νομαζεται επιστημινικος, δε ξεχωρισε ποτε την αναρχικη ιδεα της κοινωνικης οργανω - σης απ τη σοσιαλιστικη ιδεα της απαρνησης της ατομικης ι - διοκτησιας. "Η ιδιοκτησια ειναι κλοπη, αυτη η αληθεια υπο μορφη παραδοξου, που ειχε ηδη εκτοξευθη κατα τη διαρκεια της ταραγμενης γαλλικης επα - ναστασης απ τον Επρουσο, ηταν ο ιδιος ο Προυντον που τη ξα - ναπε για λογαριασμο του και τη καταστησε λαϊκη.

Ο Μ. Μπακουινιν που δεν ειχε τις αντιφασεις του Προυντον, και που για πρωτος παρουσια - ζει την αναρχικη θεωρια σαν ενα οργανικο συνολο, ηταν παν απ ολα σοσιαλιστης. Σ αυτον και στους οπαδους του ωφειλε - ται η διαδοση του σοσιαλισ - μου στη νοτια ευρωπη. Αυτος μαλιστα διακυρηξε με πιο α - κριβη και ριζοσπαστικο τροπο κι απ τον ιδιο τον Μαρξ τη κοινωνικοποιηση της ιδιοκτη - σιας, στην οποια εδινε τη με - γαλυτερη σημασια. Στα φυλλαδι - α του, στα βιβλια και στα αρ -

θρα του μιλαει παν απ ολα γι - α σοσιαλισμο και κοινή ιδιο - κτησια και μαλιστα η λεξη α - ναρχια σπανια αναφερεται. Σο - σιαλιστης στην οικονομια με - χρι να γινεται κατα καποιο τροπο μαρξιστης, με τους μαρ - ξιστες διαφωνουσε στο σχημα της πολιτικης οργανωσης της μελλοντικης σοσιαλιστικης κοι - νωνιας και μεταξυ των αλ - λων στις μεθοδες και στ ορ - γανωτικο σχημα των σοσιαλι - στικων δυναμειων στον αγωνα.

Για πολυ καιρο στη λατινικη ευρωπη, μεχρις οτου γεννηθηκε το σοσιαλδημοκρατικο κομα, οι αναρχικοι που επιδιδονταν στη κυρηξη της σοσιαλιστικης προπαγανδας, αποκαλοντουσαν απλα σοσιαλιστες. Ο Καρλο Κα - φιερο, αναρχικος, σταθηκ ο πρω - τος που διαδοσε στην ιταλια το "Κεφαλαιο" του Μαρξ. Ενα φυλλαδιο του Ερικο Μαλατεσ - τα, "Αναμεισ στους αγροτες", το καλυτερο φυλλαδιο αναρχι - κης προπαγανδας που γραφηκε ποτε, βγηκε για πρωτη φορα με τον υποτιτλο: "σοσιαλιστικη προπαγανδα" και δεν ειναι παρα μια κριτικη στην ατομ - στικη οργανωση της ιδιοκτησι - ας, - τοσο σοσιαλιστικης που ο Καριλλο Παμπολινι εφτειαξε μια νεα ενδοση, με κομμενες τρις πολυ αναρχικες και επανα - στατικες φρασεις, για χρηση της σοσιαλδημοκρατικης προ - παγανδας.

Ολη η αναρχικη κοινωνιολογι - α ηταν εξ αλλου μεχρι πριν λιγο καιρο διαποτισμενη απ το μαρξισμο, περσοτερο απ τα σφαλματα του παρα απ τις α - ληθειες του. Και ιως να μην εχουν υπαρξη μαρξιστες πιο συνεπεις στη θεωρια του δασ - καλου, απ τους αναρχικους, οι οποιοι του ωφειλουν ορι - με - νες καταστροφικες ιδεες - ε - γκαταλλειμενες σημερ απ τους περσοτερους - και ιδιαιτερα απ τις καταστροφικες ιδεες του Κ. Μαρξ.

Η ιδεα της ατομικης ελευθε - ριας, της αυτονομιας των ατο - μων, των ομαδων των συνεταιρι - σμων, των κοινοτητων στη Διεθ - νη ομοσπονδια των λαων, δε ξε κοπηκε ποτε στη θεωρια των στρατευμενων αναρχικων απ την αρχη της "αλληλεγγυης", της "αμοιβαιας υποστηριξης", της συνεργασιας (οπως εξ αλλου το λεν οι ιδιες οι λεξεις "ομα - δες, συνεταιρι αμοι, ομοσπονδι - ες, κ.τ.λ."), διατηρωντας το κατ εξοχην σοσιαλιστικο νοη - μα που της αποδιδε ο Μπακου - νιν, οταν σ αντιθεση με το συγκεντρωτικο της εξουσιας που θελε ο Μαρξ αυτος μιλου - σε για ομοσπονδιοποιηση (φε - ντεραλαιο).

Ο Μ. Μπακουινιν ηταν πραγμα - τι με τις πρεπουσες διαφορες - για το σοσιαλισμο ο, τι ηταν στην ιταλια για τους ρεπου -

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 10

συνέχεια από σελ. 9

πλικανούς ο Καρλο Καττανέο. Όπως οι ενωτικοί δε μπορούν ν αρνηθούν ότι ο φεντεραλιστής Καττανέο ήταν ρεπουμπλικανός, έτσι και οι αναρχικοί σοσιαλιστές δε μπορούν ν αρνηθούν (και μητε οι ατομικιστές μπορούν να τ αρνηθούν) ότι ήταν σοσιαλιστής ο αναρχικός Μ. Μπακουνίν.

Ο αναρχικός του Μ. Μπακουνίντε το κάρτο υποστήκε μια κάποια εξέλιξη. Ξπεξεργάστηκε καλύτερα και έγινε πιο ορθολογικός κι επισημονικός. Άλλα δεν έχασε ποτε το σοσιαλιστικό του χαρακτήρα. Μαλιστα τελειοποιήθηκε γίνόμενος περισσότερο σοσιαλιστικός, με το να γίνει απο κολλεκτιβιστικός, κομμουνιστικός. Στα τελευταία συνεδρία της "Διεθνούς" όταν ο Π. Κραποτκίν, ο Κ. Καφιέρο, ο Β. Ρεκλούς, κ. α. μίλησαν για τον αναρχικό κομμουνισμό, ο αναρχικός έγινε δεκτός και απ αυτό το νεο ονομα. Οι ίδιοι οι σοσιαλδημοκράτες παραδέχονται ότι ο κομμουνισμός είναι ένα πιο εξελειγμένο σχήμα σε σύγκριση με το σοσιαλισμό και το κολλεκτιβισμό. Δεν ήταν ο Κ. Μαρξ κομμουνιστής;

Εγώ πιστεύω ότι οι αναρχικοί ήταν, μαλιστα, λίγο παραπάνω απο δογματικοί στην υποστήριξη του κομμουνισμού. ενώ θα πρεπε να σκεφτοντούσαν να διαφυλάξουνολί το σπουδαιότερο για το προλεταριάτο, δηλαδή την ελευθερία της οργάνωσης κατά το τρόπο του της ιδιοκτησίας για την επαυριο της επανάστασης, αφού θα την είχαν αρπάξει απ το καπιταλιστικό μονοκάλειο. Εγώ είμαι κομμουνιστής, αλλά σκεφτομαι ότι δε θα πρεπει να μαστε πολύ αποκλειστικοί σ αυτή τη θεωρία οσον αφορά το τρόπο με τον οποίο θα οργανώσουμε την εξουσία, στο τρόπο που θα τη κοινωνικοποιήσουμε το σπουδαίο είναι να μπορούμε να τη κοινωνικοποιήσουμε (κι αυτό είναι σοσιαλισμός) και να τη κοινωνικοποιήσουμε με το τρόπο μας (κι αυτή είναι η αναρχία). Γι αυτό πολλοί αναρχικοί αγάπουν να ονομαζονται μαλλον σοσιαλιστές-αναρχικοί, παρ ολό που ναί κομμουνιστές.

Μεχρι τό 1890 περίπου κανείς αναρχικός δε μπορούσε να διανοηθή την αναρχία διαφορετικά απο μια εξειδικευμένη μορφή σοσιαλιστικής οργάνωσης. "Η ελευθερία ενός πολίτη αρχίζει εκεί που τελειώνει η ελευθερία ενός άλλου πολίτη" επιβεβαιώνει ο Π. Κραποτκίν στη δική της Λωών στα 1882. Και το ρητο του Ραμπαιλε "Έκανε ότι θέλεις" εννοούνταν παντοτε με την έννοια του εγω-αλτρουισμού, της ατομικής ελευθερίας

συμπληρωμένης απ την ελευθερία κάποιου άλλου, απ την ευεξία κάποιου άλλου που να απαιτητή για την ιδιοτική ευεξία του πρώτου, με μια λέξη την αλληλεγγυή.

Μοναχα μετα το 1891 εμφανίστηκε στον αναρχικό κοσμο ο ατομικισμός, που εισχωρήσε θα λέγα σχεδόν με δολο, χωρίς ποτε να μπορέση να καταχτηση παρά μεμονομένα άτομα, χωρίς να μπορέση με κανένα τρόπο να γίνει δεκτός ουτε απ τη κοινωλιολογική επιστήμη, ουτε απ την εξυπνάδα, μη αμελήτεια, κι απο τις όχι κια στενομουαλες μαζες.

Ο Μαξ Στιρνερ ξεθαφτηκε απ τις σκονιζόμενες βιβλιοθήκες· κι αυτός ο παραδοξος φιλοσοφος ξαναγυρισε στο φως και πηρε τιμες σα να ταν μεγαλοφια υστερ απο 50 περίπου χρονια, περισσότερο εξ αιτίας λογοτεχνών και καλλιτεχνών που σ αυτον βρισκανε ερμηνευμένη την εξεγερση εναντια στα παλια δογματικά εναντια στη τυρανία της σημερινής κοινωνίας, μιας κοινωνίας αποτελούμενης απο χηνες και φιδία στην οποία οι φιλοδοξίες του θρυμματιζονται, εμποδιζονται και γι αυτο παρακινει σ αυτους αντι την ανθρωπινή επιθυμία να τη μεταβαλλουν και να τη μεταποιήσουν, εκείνη την ατομικιστική του να την παραμελήσουν, να την καταφρονήσουν αφ υψηλου με τις λογοτεχνικές και καλλιτεχνικές τους φαντασιώσεις.

Ποιος ξερει αν σ αυτή τη περιφρονηση δε βρισκεται αποκοιμιζόμενο στο υποσυνείδητο ακόμα και το ζηζανιο της επιθυμίας του εξουσιασμού και του προνομίου, μια τάση που καει ν αποκαταστήση τη τυρανία του Κρατους, του παπα και τ αφεντικού, με τη τυρανία των "διανοουμένων".

Η μεγίστη ανησυχία για το "εγω", η οποία δε συνοδεύεται απο το αίσθημα της αλληλεγγυής κανει τους αναρχικούς σοσιαλιστές δυσπιστους, εμεις που είμαστε η μαζα, και που δε θέλουμε παν απ τα κεφάλια μας κανένα τυράνο.

Δικαιολογημένη ή όχι αυτή η δυσπιστία μας, εμεις στο μεταξύ διαπιστώνουμε αυτο: οτι μεχρι χτες ο σιρνεριανός ατομικισμός ήταν αγνωστος στους αναρχικούς. Τ οτι αυτο διαφευδει τη πατροτητα του Μ. Στιρνερ πανω στον αναρχισμό-θεση που υποστηρίζουν αλλά δεν αποδειχνουν ο Γ. Πλεχανωφ και ο Εττορε Τζοκολι κ. α. φαίνεται με τη πρώτη ματία.

Και τώρα ας εξετασούμε ποι-α είναι σημερα η επιρροη του

Μαξ Στιρνερ πανω στον αναρχισμό, επιρροη επικτητή, και να διαπιστώσουμε έτσι καλιετρα τη παρεξήγηση (καλή ή κακή) τη πιστή δεν έχει σημασία στην

οποία πεσανε εκείνοι που βλεπουν στην αναρχία τίποτα παρα κανω απ το θρίαμβο του ατομικισμού, την υπερβολή, όπως λζει και ο Φιλίππος Τούρατι, του "αστικού ατομικισμού".

Και τώρα ας δούμε ποιους δεσμούς έχει η σιρνεριανή θεωρία με εκείνη που διαμορφώνει το αναρχικό κίνημα· γι-ατι σε πολλα μερη φαίνεται να κλησιάζει τον άλλο, όταν στην ουσία είναι ακρως αντιφατικές μεταξύ τους-και πως είναι αντιφατικές.

Λουιτζι Φαμπρι

(μετφ. Ονούφριος Μπουμπουκός)
(συνεχίζει)

(1) Ο ορος LIBERTARIO-LIBERTARIAN-LIBERTAIRE, έχει μεχρι τώρα μεταφραση στην ελληνική σαν "αντεξουσιασμός-αντεξουσιαστικός". Κατα λέξη στα ελληνικά σημαίνει: "ελευθεροφρωνας". Επίσης ο αντεξουσιασμός είναι ένα κυριο χαρακτηριστικό του ελευθεροφρωνά. Θα ταν επομένως λάθος να μεταφραζα "αντεξουσιασμός" γιατί τότε θα ταυτιζα ένα ιδεολογικό ρευμα μετσε κυριο χαρακτηριστικό του. Μίας και ο ορος "ελευθεροφρωνας" είναι δυσκολοχρησιμοποίητος, ασυνήθιστος, και μου θυμιζει εκείνο το αντιδραστικό "εθνικοφρωνας" που μου τη σπαι, προτιμω να μεταφρω στα ελληνικά αυτοουσιο τον ορο. (τ, η)

(*) Η επιθεωρηση αυτή υπολογίζει και στη συνεργασία κα ποιων φίλων μου που θέλουν να κανουν τις ιδέες τους να προερχονται απ το Στιρνερ. Εγώ τους παρακαλω να μη δώσ στα λογία μου κάποια επιθεωστις ιδέες τους, που στο κάτω-κάτω είναι καπως διαφορετικές απο κεινες που κριτικάρω, χωρίς να ξεχωρίζω σ αυτους την ιδέα της ατομικής

ελευθερίας απ την ιδέα της αλληλεγγυής. Εγώ μιλω για μια ολοκληρη τάση του αναρχικού κινήματος που έχει λάθη και ελαττωματα, όχι φυσικά καταλογισμα σε καθε μεμονομένο άτομο, που μπορεί να χει τις ιδιαιτερες του ιδέες και που για λογαριασμό του μπορεί ν αποφυγει αυτα τα λάθη κι ελαττωματα. Κι υστερα εγώ μιλω για τους ατομικιστες που βρισκονται στη τροχιά του αναρχικού κινήματος, κι όχι για κεινους που αναπτύσσουν τον ατομικισμό τους μοναχα στο λογοτεχνικό και καλλιτεχνικό τομεα όπου ο ατομικισμός όχι μόνο είναι λογικός αλλ αντιπροσπευει μια πραγματική προοδο και μια συμπαθητική αυθεντικότητα. Α. Φ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 2

η αναρχική δραστηριότητα βρισκόταν στο μαζικότερο. Μια εργατική κολλεκτίβα, η COLOMIA OBRERA DE BUENAVISTA, φτιαχτήκε από έναν ισπανο μεταναστή στο Μεξικό Σίτυ, τον Χοσε Μουνουζουρη, που ήταν μέλος της LA SOCIAL και συντακτής της EL HIJO DEL TRABAJO. Το Μάρτη του ίδιου χρόνου, και κυρίως με τη δουλεια των αναρχικών του GRAN CIRCULO, έγινε το πρώτο εθνικό συνέδριο εργατών, το CONGRESSO GENERAL

ORRERO DE LA REPUBLICA MEXICANA, και με τη θαναρχική αγιτητα η εφημεριδα του GRAN CIRCULO έγινε η EL HIJO DEL TRABAJO. Το Μάη ο Ροδανκατής, πάντα με το Ζαλακοστα, ξαναφτιαξαν τη LA SOCIAL που είχε 62 τμήματα σ'ολοκληρη τη χώρα, καθώς και τη δικια της εφημεριδα, LA INTERNACIONAL, με αρχισυντάκτη το Ζαλακοστα, που είχε για προγραμμα "... κοινωνική αναρχία, καταργηση όλων των κυβερνησεων και κοινωνική επανάσταση..."

Συντομα η LA SOCIAL έγινε με μέλος της FEDERATION JURASSIENNE και αργότερα το μεξικανικό τμήμα του INTERNATIONAL WORKINGMEN ASSOCIATION (μολοντι φαίνεται ότι σε διάφορα συνέδρια οι Μεξικανοί αντιπροσωπευτηκαν από το Ουρουγουαίνο τμήμα της Διεθνούς) Δεν ξερωμε τον ακριβη αριθμο των μελων της LA SOCIAL, στην τελευταία συνάντησή τους όμως, το 1879, ήταν μερος 5.000 άνθρωποι.

Με το κίνημα του Ιορφοριο Ντίαζ, τον Οκτώβρη του 1876, το εργατικό κίνημα διασπάστηκε. Οι αναρχικοί προέκτασαν το GRAN CIRCULO γιατί συμπάθησε τον Ντίαζ. Αντιθέτα, μπήκαν στην οργάνωση GRAN CIRCULO DE OBREROS DE ZACATECAS, αλλά όταν αυτή η οργάνωση πήρε θέση υπέρ της υποψηφιότητας του Γκάρσια ντε λα Καντενα εναντία στον Ντίαζ, το 1879, έγινε μια μεγάλη συγκέντρωση στην πρωτεύουσα όπου 5.000 εργάτες έδειξαν τη διαφωνία τους για το ανάκαμα του CIRCULO στην πολιτική.

Το 1878, ο Ζαλακοστα ίδρυσε το GRAN COMITE CENTRAL COMUNERO που ενεπνευσε τη μεγάλη αγροτική επανάσταση στο Κεντρικό Μεξικό που κράτησε μέχρι το 1884 που το κατέστειλε ο Ντίαζ.

Ο Ζαλακοστα συνελήφθη το 1880 και από τότε η τύχη του αγνοείται. Τον ίδιο χρόνο ο Ροδανκατής γύρισε στο Τσαλκο με προοπτική να ξαναοίξει την ESCUELA, αλλά απ'ότι φαίνεται δε βγήκε τίποτα απ'αυτή και έτσι γύρισε στην Ευρώπη το 1886.

Από το 1880 οι εργατικές οργανώσεις μόνο το Μεξικό, είτε ελεγχονταν από τον Ντίαζ, όπως το GRAN CIRCULO που κράτησε ακόμη λίγα χρόνια, είτε ο Ντίαζ τις κατέστειλε.

Από την τεκμηριωμένη εισαγωγή του DAVE POOLE στο βιβλίο "L.A.I.D AND

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 7

Το κίνημα των φυλακισμένων αυξάνεται ολο και περισσότερο ξεσκεπαζοντας μερα με την μερα την πραγματικότητα της καταδωξης, σε μια συνεχή αύξηση ποιότητας και ποσότητας. Η ταξική συνειδηση του αιχμαλωτου προλεταριάτου και οι δεσμοι του με το υπολοιπο του προλεταριάτου το ωθουν σε ενα τρομοκρατικό καθεστος για προσωρινή ελευθερία από την παντοδυναμία των σπλισμένων λαγωνικών του κράτους.

Δεν υπάρχει καλύτερο μετωπο από αυτο που το κράτος είναι "δεμένο". Φθάνει να σκεφτης τα εξής :

- Η αδιακοπή καμπάνια του καθημερινου τυπου εφερε σε στενή συνεργασία την τρομοκρατία με την κυβέρνηση, πετυχαινοντας το μεσα από συνεχή, τεχνητά και φανταστικά ψευδή.

- Το κτισμο των σουπερφυλακων και των ειδικων πτερυγων σε όλες τις άλλες φυλακες (ακόμα και τις στρατιωτικές) όπου από την μια μεριά, απομονωνουν και καταστρεφουν όλους τους φυλακισμενους που έχουν σε αυτές, όχι απαραιτήτα συνδεδεμενους με μαχητικές κομμουνιστικές οργανώσεις, οι οποίοι με τον αγώνα τους πλατυνουν την συνειδητοποίηση του και την παλη των ταξων μεσα από τις φυλακίσεις. Από την άλλη μεριά τονίζουν την εσωτερική διαίρεση του κινήματος των φυλακισμενων προλεταριων, και μεσα από αυτο το μετρο περιορίζουν την πρωτοβουλία του αγώνα.

- Ο νομος RAULE, η εξορία, οι καινούργιοι οροι στην ύλη του καθημερινου τυπου, πάντα πιο κατασταλτικοί και περιοριστικοί για τις ατομικές ελευθερίες, αποδεικνι απο όλα τα κομμάτια του συνταγματικού πεδίου: P.C.I., P.S.I.

Αυτο τελικά επιταχυνει την επιτευξη της στρατικοποίησης

της κοινωνίας, επιτηδεια και αποτελεσματικά. Ένα καταχθονιο κόλπο του κράτους που μέσα από τις B.I. καιζει ενα ρολο σπουδαίο, αναδιοργανωνοντας τις αντιτρομοκρατικές δυνάμεις και χρησιμοποιωντας τις.

Τε αντίθεση με αυτο, ο **ΕΥΝΕΚΗΣ ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΙΝΟΣ** και οι διαδίδοντες του είναι οι κατολληότεροι και αγωνιστικότεροι, που έχουν καταλάβει και συνειδητοποιησει ότι η νικη περνάει μεσα από την διευρυνση της αλληλεγγυης και ενότητας στον αγώνα.

Ζηταμε τελικά την συμπαρασταση στο κίνημα των φυλακισμενων, και από την στιγμή της σύλληψης κιόλας, στο μεγαλωμα του μετωπου και των δυνάμεων για την μαχη, αναπτυσσοντας κάθε μερα φυλακίση τον αγώνα που θα σταματησει στην τελική απελευθέρωση όλων και την καταστροφή των φυλακων.

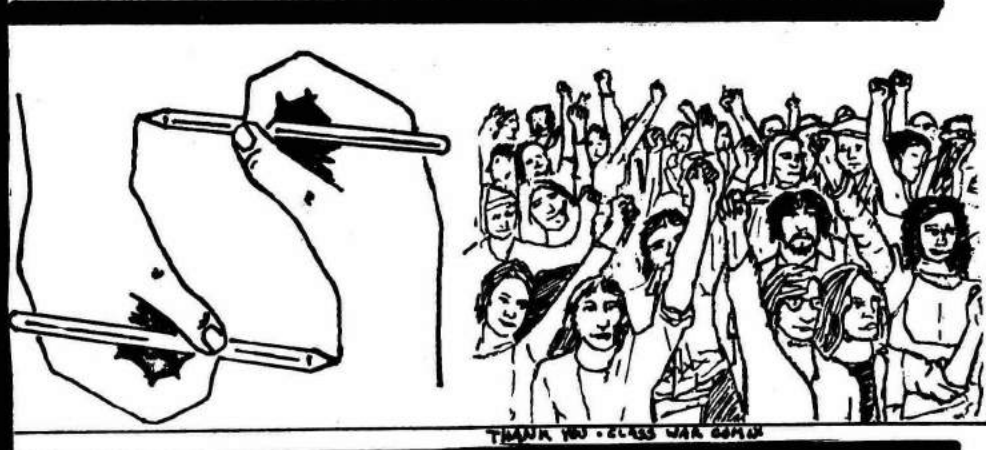
Προσκαλοουμε όλους τους λιποταχτες προλεταριους να μην πανε στο προσκήλητήριο, επαναστατες να επιχειρηματολογησουν γραφοντας πάνω στις αναγιες μας στις εφημεριδες, φυλλάδια και ραδιοφωνικούς σταθμούς των κινήματων για να διευρυνουν και συνεχίσουν την προσπάθεια και την δυνατότητα για συνενωση, οργάνωση και πρωτοβουλία στον αγώνα.

Καλούμε όλους τους προλεταριους, τα ραδιοφωνα, εφημεριδες, φυλλάδια κινήματων να δώσουν κάθε δυνατή διαδοση σε αυτο το φυλλο και το περιεχομενο του.

Ονοματα

.....

Γκαρασιανο Κορτιανό/Τουρι Λα Πιανό/Σερτζίο Μπασσι/Λουτσιανό Ντελ Καρρο/Αντζελο Παστορι/Λουιτζι Κολομπο/Μάουρο Πκασσι/Σερτζίο Αντρέις.

LIBERTY-ANARCHIST INFLUENCES IN THE MEXICAN REVOLUTION" του RICARDO FLORES MAGON, εκδοση CIPHERUS PRESS, 1977.

...απο τα εργοστάσια

ΑΘΗΝΑ/ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1978

Το παρακάτω κείμενο μας δεν εκφράζει τις γνώμες, τα προβλήματα ή τη δράση οποιασδήποτε ομοσπονδιακής αντιεξουσιαστικής οργάνωσης ή οποιασδήποτε άλλης, περα από εμάς, αυτονομής ομάδας αναρχικών στην Ελλάδα.

Συγκεκριμένα (1) αναφέρεται σε μια, επίμερους, δράση της αυτονομής αναρχικής ομάδας μας, όσο και στον προβληματισμό και τις αποφάσεις μας για τα "καθήκοντα" μερικά βασικά, μέσα στα πλαίσια της απαιτούμενης αναπτύξης της επαναστατικής αντιεξουσιαστικής δράσης.

Νομίζουμε ότι τα θέματα κι οι εμπειρίες που αναφέρονται σ' αυτό το κείμενο αφορούν και ενδιαφέρουν εξ ίσου όλους τους αναρχικούς.

* Πολύ γρήγορα ύστερα από τη συγκρότησή τους, οι δυο ομάδες μας με κοινό στόχο, προπαγάνδα και ζύμωση για άμεση και αυτοδευθυνόμενη δράση και με την ομαδική συπείρωση και συνεισφορά στη ^{κοινωνική} ταξικών συντροφών μας της εξωκοινοβουλευτικής άριστερας, προστοίμασαν σε δυο εργοστάσια (στο Λαυριο και στα Οινόφυτα) και αφού αποσαφήνισαν όλες τις λεπτομέρειες για μια συνειδητή, αυτονομής δυναμική δράση, τόσο μέσα στους συγκεκριμένους αυτούς χώρους δουλειάς, όσο κι από την απόψη των σχέσεων του εργατικού χώρου με τις εξω από το εργοστάσιο επιρροές, πέτυχαν την κατάληψή τους. Χωρίς, φυσικά, να βασιστούμε σε οποιοδήποτε λεγόμενες "καλές υπηρεσίες" οποιοδήποτε κομματικού κομμοσάριου συνδικαλιστή των λεγόμενων Κομμουνιστικών Κομμάτων, (ξέρουμε πολύ καλά ότι τέτοιες "καλές υπηρεσίες" σημαίνουν από την πλευρά τους γρήγορη, μέσα σε λίγες ώρες, συνθηκολόγηση με τους εργοδότες. Κι έχουμε επίσης την πεποίθηση ότι τέτοιους συνδικαλιστές κομματικούς κομισαριους δεν επιτρέπει

και δεν πρέπει να αφήνουμε να κυριαρχούν σε τέτοιου είδους, όπως και σε κάθε επίμερους επαναστατικοποιημένο αγώνα στους πανεπιστημιακούς χώρους, επεμβαίνοντας παντοσθενείς και προβαλλοντας τις δικές μας βασικές αρχές.)

* Μόνο ύστερα από την επεμβάση της χωροφυλακής λύθηκε η κατάληψη που βαστάζε τέσσερις μέρες στο ένα και δυο μέρες στο άλλο εργοστάσιο, χωρίς να γίνει κανένας είδους ξεκούλημα ή συμβιβασμός. Η κατάληψη των δυο αυτών εργοστασίων στο Λαυριο και στα Οινόφυτα της Αττικής αποτέλεσε παράδειγμα και αντανακλάση στους εργατές σε άλλα, γύρω εργοστάσια όπου προετοιμάζεται κινητοποίηση για δυναμική απεργία. Πρέπει να σημειωθεί ότι εναντίον στη κατάληψη εκδήλωθηκε λυσσασμένη αντίδραση και υπονομιση απ' τη πλευρά μιας μειοψηφίας εργαζομένων σ' αυτά συνδικαλισμένων οπαδών του σοσιαλφασιστικού "Κομμουνιστικού" Κομματος του Φλωρακί, ύστερα από τη γραμμή που έδωσαν οι αξιωματικοί του ΒΣΑΚ και του ριζοσπάστη, που όπως αποδείχτηκε ήταν αρήρητα συνδεδεμένοι με τα συμφέροντα της εργοδοσίας και της συνδικαλιστικής κρατικής εξουσίας της ΓΣΕΕ.

* Έτσι οι αντιεξουσιαστές εργατές μαζί με τους άλλους ταξικούς συντροφούς ήταν αναγκασμένοι ν' αγωνιστούν όχι μόνο εναντίον στ' αφεντικά και σε κάθε είδους μηχανισμό καταστολής, αλλά κι εναντίον στο φενοκομμουνιστικό κομμα και στα ελεγχόμενα απ' αυτό συνδικατά που προσπαθούν να θεμελιώσουν την ηγεμονία τους μέσα στα εργοστάσια. Πρέπει να σημειωθεί ότι παρόλο που μετά την κατάσχεση της κατάληψης απολύθηκαν 5 εργατές, εξακολούθησαν να παραμένουν οι αιτίες που μας ώθησαν στον αγώνα για την κατάληψη και δεν θ' αργήσει να ξεσπάσει καινούργια δυναμική κινητοποίηση.

* Ξέρουμε ότι η γνώμη ότι οι αναρχικοί των διαφόρων αυτονομών ομάδων που υπάρχουν συγκροτημένες στην Αθήνα και σε άλλες μεγάλες πόλεις πρέπει να δώσουν

μεγάλη σημασία στην ανάγκη ανάπτυξης του συνδικαλιστικού αναρχικού κινήματος μέσα στα εργοστάσια και να το κάνουν μέσο δράσης. Κι όχι μόνο μέσα στα εργοστάσια.

* Όλη η πιο πάνω εμπειρία δείχνει ότι όταν συνδυάζουμε την ελεύθερη δράση και δίνουμε πρωτοβουλίες στη διεκδήμηση αιτημάτων και στις δυναμικές μορφές πάλης και στους άλλους εργατές που μας ακολουθούν στις δυναμικές απεργίες και στις άλλες κινητοποιήσεις που ελεγχονται και διευθύνονται από τα κάτω, δηλαδή από τους συμμετεχόντες σ' όλες τις φάσεις κάθε μιας δυναμικής κινητοποίησης, κι όταν επίσης δείχνουμε στη πράξη ότι είμαστε εναντίον στις προκαταλήψεις εκείνων που πιστεύουν ότι οργάνωση σημαίνει υποταγή σε ηγέτες και σε οποιοδήποτε εξουσιαστικό συγκεντρωτικό θεσμό, κι ότι είμαστε εναντίον στο φενοκομμουνιστικό μέσο στην οργάνωση, κι όταν επίσης δείχνουμε με τη δράση μας ότι η καθέ αυτονομής ομάδα μας είναι ανοιχτή σ' όλες τις πρωτοβουλίες για κοινωνική επανάσταση, περα από το θετικό αποτέλεσμα που θα έχουμε σε κάθε χώρο κινητοποίησης μας, θα μπορούμε και να στρατολογήουμε μέσα από τον ίδιο χώρο χρησιμοποιώντας αναρχικούς αγωνιστές και να συγκροτούμε εφαρμοσμένες οργανωτικές δομές μας. Σχετικά μ' αυτό το θέμα, των δομών, δεν συμφωνούμε με την άποψη μερικών συντροφών που λένε ότι η πολιτική στρατευση και οργάνωση δράση αντι-στρατευονται τον αναρχισμό.

(2) Το πρωί της 27 Οκτωβρίου σε μια εξορμήση της 3ης ομάδας μας στην Αθήνα (στα Εξάρχεια και στη περιοχή του Πολυτεχνείου) για αναρχικά συνθήματα στους τοίχους, πενταμελής ομάδα από γνωστούς τραμπουκούς νεολαίους που είναι οργανωμένοι στο γκεττο-οργάνωση της κομμουνιστοφασιστικής Κ.Ε. των Φλωρακί-Γοντικά, έκαναν προβοκατορική, χαφιεδιστική προκλήση στους συντροφούς μας, με αποτέλεσμα να προκαλέσουν επεμβάση της αστυνομίας. Η προβοκατορική συμπεριφορά τους έκανε τους περαστικούς να αποδοκιμάσουν και να γιουχαΐσουν τους κομμουνιστοφασιστές κνίτες. Οι συντρόφοι μας τους είπαν να μην συνεχίσουν να προκαλούν και να κάνουν θόρυβο. Έχουμε αντιεξουσιαστική δουλειά για συνθήματα, τους είπαν. Μην συμπεριφερόστε σαν πούλημένο υποπρολεταριάτο. Ξέρουμε αναρχικοί αγωνιστές. Όπως δεν παίρνουμε διαταγές από οποιοδήποτε αφεντικό η γηγάη, δεν ανεχόμαστε και καμία προκλήση από οποιονδήποτε. Είμαστε όμως γυρευμένοι τον καβγά. Οι δικί μας, αφού εδείξαν αρκετή υπομονή, σταθήκαν στο τέλος βίαιοι. Αποτέλεσμα, να επεμβεί η αστυνομία και να τραβήξει για εξα-

κρίση δυο συντροφους μας, χωρίς να ενοχλησει καθόλου τους προβκατορικές νεολαίους της κομμουνιστοφασιστικής ΚΙΕ. Αυτήν, τη σημειώνουμε σαν μια από τις πολλές, καθημερινές, προβκατορικές χαφιεδιστικές δραστηριότητες τραμπουκικών ομάδων της κομμουνιστοφασιστικής νεολαίας των Φλωρακη-Γουτινα εναντια σε συντροφους μας.

(3) Είμαστε της γνώμης ότι θα πρέπει, όσο γίνεται πιο γρήγορα, να γίνει μια επαναστατική ομαδική συσπείρωση των αυτονομων αναρχικών ομάδων και να χαραχθούν οι ιδεολογικές και οργανωτικές βάσεις του αναρχισμού σαν κοινωνικό, οργανωτικό, και επαναστατικό κίνημα στην Ελλάδα.

* Έχουμε την πεποίθηση ότι η έλλειψη, μέχρι τώρα, μιας τετοιας συσπείρωσης και συντονισμού της δράσης είχε αρνητικά αποτελέσματα όχι μόνο στην απιτυχη και συσπείρωση μιας ενιαίας συνειδητής υπεύθυνης δύναμης μας και ομοσπονδικοποιημένης ομάδας, αλλά και για μια σωστή μαζική εναντίωση μας στις συλλήψεις και φυλακίσεις πρωτοπορων συντροφών, όπως ο Γιάννης Σερφής, ο Φίλιππος και η Σοφία Κυριτση, ο Γκαράς, και άλλοι, συλλήψεις και φυλακίσεις, ακομα και δολοφονίες, όπως του Κυριτση, που συστηματικά είχαν προετοιμαστεί από τους αστυνομικούς και δικαστικούς μηχανισμούς της κοινοβουλευτικής ολοκληρωτικής καταπίεσης. Ένω τρεις τεσσερεις μηνες πριν, μέσα στα πλαίσια της μεθόδευσης της καταστολής στην Ελλάδα και για να τονιστεί απ την πλευρά του κρατικού μηχανισμού η αναγκαιότητα του τρομοκρατικού νομοσχεδίου, είχαν γίνει οι αυθαίρετες συλλήψεις και κατηγορίες εναντια σε άτομα που ανήκουν στο χώρο των αναρχικών η είναι ταξικοί συντροφοί μας της εξωκοινοβουλευτικής αριστερας, όπως οι Χρ. Κωνσταντινίδης, Σιλβία Παπαδοπούλου, Γιανος Καρμής, Τασία Μπαζίου, Μιχαήλ Ευρπος, Νικόλας Ασίμος, Γετρος Λιναρδος, Άννα Περίστερη, Γιώργος Τσαχτιρης, Μιχαήλ πρωτοφάλης, Βαγγέλης Κοτρώνης.

* Έτσι, πρέπει να πουμε ότι αυτο που δεν μπορεσαμε να κανουμε ως τώρα, εναντια στις κατασκευασμένες κατηγορίες, στις συλλήψεις και καταδικές αγωνιστών της αυτονομης επαναστατικής δράσης, το ίδιο μπορεί να συμβει και μελλοντικά σε παρομοίες καταστάσεις, όσο θα ληπει η συσπείρωση και ο συντονισμός μιας ενιαίας δράσης των αυτονομων επαναστατικών ομάδων. Και δεν θα είμαστε σε θέση ούτε εμεις οι ίδιοι να κινητοποιηθουμε συντονισμένα, ούτε και να κινητοποιηθουμε και γυρω απο εμας ανθρώπους που έχουν το θάρρος και τη διαθεση να εκδηλώσουν την αλληλεγγύη τους. Με αποτέλεσμα, η κρατική ή ηπαρακρατική εξουσία να σπννει μπλοκα, να κανει

εφοδους σε σκίτια που θεωρείται ότι κατοικουν αναρχικοί, να μαγειρευει υπονοιες, να κατασκευαζει κατηγορίες και να αφανίζει εναν εναν τους πρωτοπορους αναρχικούς αγωνιστες.

* Έχουμε τη γνώμη ότι το "Ρ" παίρνοντας τη μορφή ενός "αναρχικού συνδέσμου" και σαν εργαλειο συντονισμού και επαφής μπορεί να βοηθησει στο να γίνει κατανοητή σ όλους τους ελληνες αναρχικούς η σημασία και η χρησιμότητα μιας διαδικασίας για τη συσπείρωση της δύναμης, τη διευρυνση της συλλογικότητας και της ποιικιλομορφίας ως προς την επαναστατική αναλυση, κριτική, πληροφορηση, και προπαγανδα, και το συντονισμό της δράσης όλων των αυτονομων αναρχικών ομάδων στην Ελλάδα, αφού ολοι οι αναρχικοί ανηκουμε στην ίδια παραταξη, βρίσκομαστε απο την ίδια μεριά, συμμεριζομαστε τις ίδιες βασικές βλεψεις και, με τον ένα η τον άλλο τροπο αγωνιζομαστε για την πραγματοση του ίδιου στοχου.

(4) Διαπιστωσαμε ότι στους εργοστασιακούς τοπους δουλειας οπου κυκλοφορησαμε χερι με χερι το "Ρ" ειχε το περιεχομενο του παρα πολυ καλη ανταποκριση, διαβαστηκε με πολλη προσοχη και βοηθησε στην ενημερωση τους και στην αναπτυξη της εμπειρίας τους πανω σε βασικά οργανωτικά και άλλα θεματα. Αυτή η θετική ανταποκριση συνοδευτηκε πρακτικά και με το δοσιμο συνδρομης απ τους συντροφους εργατες και με την αποφαση τους να δώσουν παρατετα και σε άλλες επιρροες τους το "Ρ" και ν αυξησουν τα οικονομικά για την ενίσχυση του τυπογραφικού κόστους του "Ρ".

* Δεν το κυκλοφοροουμε το "Ρ" ανοιχτά, για λογους προσωπικής ασφαλείας των συντροφών και των επιρροών μας μέσα στα εργοστασια. Ει ουτε το διαβαζοουμε ανοιχτά σε δημοσίους χωρους. Το δινουμε χερι με χερι αφού προηγουμενα ελεγξομε την ιδεολογική τοποθετηση του εργατη η οπουδηποτε αλλου, απεναντι στο Αναρχικο Κίνημα και τη συμμετοχη του στην αντιεξουσιαστική αναρχική δράση.

* Το περιεχομενο του "Ρ" ολοι μας και οι επιρροες μας το βρηκαμε πολυ καλο απο καθε αποψη. Παρατηρησαμε ότι απο το Ιο ως το 3ο εγινε πολυ σημαντική βελτιωση στα υλικα του και είμαστε βεβαίοι ότι το 4ο θα πιασει κι άλλα θεματα. Έχουμε τη γνώμη ότι πρέπει να μουν τα σημεία εκείνα της ημερήσιας διατάξης που απασχολησαν το 3ο Διεθνές Συνεδριο των Αναρχικών Ομοσπονδιών και αφορούν το Αναρχικο Κίνημα και σε τοπικό και σε διεθνές επιπεδο. Επίσης, είμαστε της γνώμης ότι θα πρέπει να βρεθει τροπος να προστεθουν δυο η τρεις σελίδες παραπάνω, η αν δεν μπορεί να γίνει αυτο, να κερδηθει χωρος με τη καταργηση των σκίτων κλπ. για να μπαινουν υλικα στο "Ρ" κωμε-

να απο όλες τις εφημερίδες και περιοδικα του διεθνους αναρχικού κινήματος με τα οποία εχει επαφες το "Ρ", τουλάχιστον απο αυτα τα τεσσερα, απο το εγγλεζικο τριμηνιαιο ALMARCHY, απο το γαλλικο FRONT LIBERTAIRE, απ την εγγλεζική αναρχική εφημερίδα FREEDOM κι απ το περιοδικό της αναρχοσυνδικαλιστικής ομάδας της Στοχολμης. Είμε πιστευομε ότι είναι πραγματοποιημη αυτή η προταση μας γιατι κι ο χωρος στο "Ρ" γι αυτή τη δουλεια μπορεί να βρεθει και γιατι δεν είναι συχνή η εκδοση αυτων των εντυπων. Και το οφελος θα είναι πολυ μεγαλο, τόσο απο την αποψη της ενημερωσης μας για το Διεθνές Αναρχικο Κίνημα όσο κι απ την αποψη καταχτησης καλών εμπειριών και αναρχικής διαπλάσης που είναι κατι πολυ βασικό και χρησημο για μας εδω στην Ελλάδα.

ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

... οργανωτικά -

Η ΣΥΚΟΥΣΙΗ ΜΙΑΣ ΤΕΤΡΑΧΡΟΝΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ.

Τεσσερα χρονια μας χωρίζουν απο την αντικατασταση της στρατιωτικής απο μια κοινοβουλευτική δικτατορία. Η πολιτική αλλαγή του '74 σε τελική αναλυση, δεν ήταν παρα μια κινήση για να προσαρμωση η ΕΟΡΡΗ και να διαφυλαχτει η ΟΥΣΙΑ της εξουσίας με αλώβητους ολους τους προυφρχοντες μηχανισμούς, τωρα εκσυγχρονισμενους συμφωνα με το Δυτικογερμανικό προτυπο. Για να πετυχει τα σχεδια αυτα η ΔΡΧΟΥΣΙΑ ταξή αναγκαστηκε να διακινδυνευσει το χαρτι της "Φιλελευθεροποίησης", μετριαζοντας μεχρις ενα οριο τις εκδηλώσεις του κατασταλτικού μηχανισμού, προσφέροντας έτσι στην αρχη της παραστάσης μια επιφαση δημοκρατίας.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ.

Οι προοπτικές της καταστολής είναι κοινες για ολο το δυτικό συστημα, ιδιαίτερα σημερα που το συστημα μετασχηματίζεται απο κρατικό-μονοπωλιακό καπιταλιστικό σε κρατικό γραφειοκρατικό καπιταλιστικό. Τα κυρία χαρακτηριστικά αυτου του μετασχηματισμού είναι η διογκωση και ενοποίηση των γραφειοκρατικών μηχανισμών σε εθνικό και διεθνικό επιπεδο, τεχνολογία που σημαίνει και αχρηστεία ενα μεγαλο μέρος του εργατικού δυναμικού, καθώς και στενοτερη οικονομική εξαρτηση απο την ελαστική ηγεμονευουσα χωρα του συστήματος. Προβποθεση αλλά και ακοτελεσμα αυτων των εξελίξεων είναι η αυταρχικοποίηση των κοινοτικών

(συνέχεια στην επομένη σελίδα)

ΓΡΑΜΜΑΤΑ...ΓΡΑΜΜΑΤΑ

δομών με προεξέχον χαρακτηριστικό την τεχνολογικά άρτια κρατική τρομοκρατία. Στην Ελλάδα η αυταρχικοποίηση έχει πάρει την μορφή μιας κοινοβουλευτικής δικτατορίας, είτε γιατί αυτό αποτελεί παραδοχή για την δεξιά, είτε γιατί τα οξυμένα "εθνικά" και οικονομικά προβλήματα δεν αφήνουν στο κράτος περιθώρια άλλων "φιλελευθέρων" ελιγμών. Τα οικονομικά και θεσμικά προβλήματα οδηγούν στην ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ. Ο στασιμοληθωρισμός επιδεινώνεται τόσο από την αδυναμία του κράτους να στηρίξει την παραγωγική βάση, όσο και από τα προτυπα πολυτελούς καταναλώσεως που επιβάλλει η μικροαστική νοστροπία του ελληνα και η τεραστία ανισότητα του πλούτου. Την κατάσταση προκειται να επιβαρύνουν οι μαζες των μεταναστών που γυρίζουν στην Ελλάδα, ενώ η προσαρμογή με τα εν Β.Ο.Κ. κράτη να επιτείνει τον παρασιτικό χαρακτήρα της οικονομίας, δημιουργώντας μαζες από ανέργους επιστημονές καθώς και αγρότες, με συμπιεσμένο εισόδημα. Όλα δουλίζουν στο λαγούμι της κοινωνικής εκρήξης. Εμείς πιο αυλακί πρέπει να σκαφούμε;

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Είναι αδύνατο να πάρει αντιξουσιαστική τροπή η παλη σε χώρους όπου οι αντιξουσιαστές και οι ιδέες τους δεν υπάρχουν. Αν ο στόχος μας είναι η Αντιξουσιαστική κοινωνία, τότε αυτόματα "το αυλακί που πρέπει να σκαφούμε" είναι η δημιουργία ενός ισχυρού Αναρχικού κινήματος, πράγμα που προϋποθέτει πως πρέπει να λυθούν τα προβλήματα που έχουν συσσωρευτεί στον χώρο.

- α) σε αυτά που σχετίζονται με την υπαρξη η όχι κινήματος,
- β) σε αυτά που μπορούμε να τα ονομασούμε "τεχνικά"

α) Η υπαρξη του αναρχικού χώρου στην Ελλάδα δεν είναι παρα μια σειρά αρνητικών προσδιορισμών: ανυπαρξία παραδοσης και συγκεκριμένης πρακτικής, αδυναμία κατανόησης θεμελιικών προβλημάτων, πράγματα που είχαν σαν ακολούθες καταστάσεις "διαλεκτικές" αντιθέσεις του τυπου: αθεωρητισμός-ιδεολογία, αρχηγισμός-οπαδισμός απραξία-τύχο δλωχτική πρακτική. Αυτό το πλέγμα καταστάσεων προσέκλυσε άτομα που τους ελίκαν οι στοιχειώδεις επαναστατικές "αρετές" συνεπεία, ευφυΐα, αλληλοσεβασμός, ανθρωπική επικοινωνία. Άτομα που έκαναν την Αναρχία μια ταμπέλα για να καλυπτουν την γυμνία τους.

β) Τεχνικά είναι όλα τα προβλήματα που σχετίζονται με την υλική υποδομή της επικοινωνίας και της διακίνησης των ιδεών καθώς και με την νομική κάλυψη και με την οικονομική αυταρξεία των ομάδων ή των αγωνιστών.

Αυτά τα προβλήματα όπως η μαζικοποίηση και η ενεργοποίηση του κινήματος είναι οι καρποί μιας σωστά χαραγμένης πορείας.

Η εικόνα που έχουμε γι αυτά τα προβλήματα θα γίνει πλήρως στερη αν αναλογιστούμε το ΠΩΣ και το σε ΠΟΙΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ δραστηριοποιήθηκε ο αναρχικός χώρος στα τέσσερα χρόνια που πέρασαν. Πέρα από τις "επετείες κες" συγκρούσεις και τις ευκαιριακές συζητήσεις και συσπειρώσεις, η περισσότερη ενεργητικότητα των αναρχικών διοχετεύθηκε στο εντυπο υλικό. Βιβλία, προκηρηξείες, διακηρηξείες και προπαντων ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ήταν οι κυρίαρχες του χώρου, και αυτό είναι απολυτά δικαιολογημένο, γιατί το εντυπο είναι το πρώτο βήμα πιο πάνω από την πολιτική ανυπαρξία. Ο πρώτος τρόπος να δηλώσεις την υπαρξη σου, ιδιαίτερα αν αντιξουσιαστικό εντυπο ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑΚΑΙ θεμελιό για την αυτενεργεία και την ριζοσπαστική κριτική, καταστάσεις που αποτελούν τα πιο ισχυρά αντιδοτα για την εξουσία.

ΑΠΟΦΥΓΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ "ΡΗΓΜΑΤΟΣ".

Γνωρίζοντας λοιπόν την σημασία που έχει το εντυπο για την διάδοση των Αντιξουσιαστικών ιδεών και για την αυτοοργάνωση του αναρχικού χώρου, θα κάτευθονουμε την αναλυση μας στην κριτική των αντιξουσιαστικών εντυπων και ειδικωτερα του "Ρηγματος". Παρ' όλες τις καλές προθεσεις και τις σημαντικές προσπάθειες αυτών που τα εβγαζαν, αυτά τα εντυπα ήταν καταδικασμένα από την αρχή, και αυτό γιατί: 1) δεν είχαν θεωρητική και οργανωτική συνοχή, (με την εξαίρεση ίσως του Σοσιαλισμός η Βαρβαροτητα).

2) ήταν ξεκομμένα από τους καθημερινούς αγώνες
3) ήταν απερισκεπτα επιθετικά με αποτέλεσμα να γίνουν ευκολή λεία στην κρατική τρομοκρατία, μιας και δεν υπηρχε κανένας αμυντικός μηχανισμός να τα βοηθήσει. Ο τελευταίος κριτικός στην αλυσίδα των περιοδικών, το "ρηγμα", ήταν διαφορετικός από τους άλλους, δείγμα πως και τι αρχίζει να αλλάζει. Δημιουργήθηκε στην Αγγλία είχε στο ξεκίνημα του ένα διπλο κλεισμένο με το να είναι μακρινα από την αρπαγή της ελληνικής κρατικής τρομοκρατίας και απαλλαγμένο από την επικρατούσα νοστροπία του αναρχικού χώρου στην Ελλάδα, πετυχε να δημιουργήσει περα από τον κυριον εκδόσης, ένα δίκτυο επαφών με τους αναρχικούς πολλων χωρών, καθώς και ένα κυκλωμα διαθεσης και συμμετοχής στο γραφίμο της υλης. Παρόλη την καλή διαθεση τα προβλήματα και οι αναγκές του αναρχικού χώρου δεν έχουν καλυφτεί από το "ρ" στο βαθμό που το περιοδικο έχει τις δυνατότητες να το κάνει, γιατί τόσο η μεθοδωση της οργανωτικής δουλειας δεν είναι επαρκής, όσο και η θεματο-

γραφία του περιοδικου χαλαινει. Το περιοδικο σαν οργαο παλης πρέπει απαραίτητα να ασχολείται με τα εξής επιπεδα και να καταπιανεται με τα παρακατω θεματα.

(α) ΠΟΛΙΤΙΚΟ

1. Ενημερωση πάνω στα καυτά προβλήματα.
2. Η στάση μας απέναντι σ' αυτά.
3. Προτάσεις για τη μεθοδωση της παλης μας.

(β) ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ

1. Καθημερινή ζωή και παλη.
2. Κριτική ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε ατομικά.
3. Πληροφόρηση για την ιστορία και τις ιδέες του αναρχικού κινήματος καθώς και για τη δράση του παγκοσμίου επαναστατικού κινήματος.

(γ) ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ

1. Οργάνωση της συμμετοχής στο γραφίμο του εντυπου.
2. Οργάνωση της διαθεσης του εντυπου.
3. Οικονομική αυταρξεία του εντυπου.

(δ) ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ

Όσο αφορά το ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ επιπεδο πρέπει να γίνονται οι εξής απαραίτητες διευκρινίσεις:

1. Το εντυπο πρέπει να βρίσκεται σε άμεση σχέση τόσο με αυτούς που εκφράζει (ένα τμήμα του αναρχικού χώρου), όσο και με αυτούς που απευθύνεται. Αυτό σημαίνει μια αποκεντρική οργανωτική δομή που να βοηθά να βρεθούν, να συντονιστούν, να αποχτηθούν την απαιτούμενη σειρά, και να συνενωθούν περισσότερα άτομα πάνω στη βάση της ασφαλείας και της αυτονομίας των συμμετεχόντων.

2. Κά έχει σωστή ταξική οπτική.

Αυτό σημαίνει:

(α) Σωστή και επαρκής πληροφόρηση καθώς και κυκλωματα μέσα στους χώρους δουλειας αν και όπου είναι δυνατόν.

(β) Διαχωρισμός της πληροφόρησης από την κριτική η την προπαγάνδα ώστε να μην υποβάλλεται ο αναγνώστης, αλλά αντιθετα να κεντριζεται η κριτική του ικανότητα.

(γ) Αφογή δημοσιογραφική υποδομή (αρχεία κλπ) και θεωρητικό υποβαθρο. Σαν ελαχιστο θεωρητικό υποβαθρο θεωρούνται ξεκαθαρισμένες οργανωτικές αντιληψεις και αρκετές γνώσεις πάνω στην ιστορία των ιδεών και των πρακτικών του κινήματος.

ΤΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ

Α) Στο οργανωτικό επιπεδο προτεινουμε:

1. Συγγιροτηση ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ σε διαφορα μερη τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Κάθε ΣΕ φροντίζει για την τεχνική υποδομή του περιοδικου και στο συντονισμό των διαφορων κυκλωμάτων που αναφέρονται παρακατω. Κάθε ΣΕ επεξεργάζεται συλλογικά τα προβλήματα του

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

(συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα)

χωρού τους, την πολιτική απεναντί σ' αυτά καθώς και ότι άλλο θελουν.

2. Παράλληλα κυκλώματα συγγραφής της υλης και διαδσεσης του εντυπου. Τα κυκλώματα αυτά διαθετούν το περιοδικό στο χωρο δράσης τους, έχοντας σε συνεργασία με τη ΣΕ την οικονομική διαχείριση του εντυπου συναμα είναι ένα κανάλι πληροφορησης και κριτικής των οσων συμβαινουν στο χωρο τους.

3. Κυκλους συζητησεων με τους αναγνώστες του "ρ".

Β) Στο θεματογραφικό επιπεδο προτεινουμε:

1. Συγκεντρωση και δημοσίευση μαρτυριων απο διαφορους χωρους είτε αυτο είναι εργατικοί αγώνες, είτε είναι αγροτικές κινητοποιήσεις είτε είναι περιθωριακά κινήματα.

2. Καθιερωση χωρου που να αφιερώνεται στην κριτική του καθε τευχους του "ρ" όσο και στην αυτοκριτική αυτων που γραφουν.

3. Άνοιγμα ΔΙΑΛΟΓΟΥ με βάση ένα συγκεκριμένο θεμα (πχ οργανωτικό η επεμβαση σε μαζικούς χωρους), έτσι οι θεωρητικές ανα-

λύσεις δεν θα κατατούν ποτε θεωρητικολογίες.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΚΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΗΝΑΣ

Οκτωβρης 1978

τι είναι τα φρικια ;

ΕΧΤΟΣ ΑΠΟ ΦΡΙΚΗ ΕΙΝΑΙ
SEX AND DRUGS AND ROCK N ROLL

Όταν τελειωνουν οι διακοπές σου αναλογίζεσαι αν τα περασες καλά, ασχημα, συμπαθητικά, καλουτσικά, υποφερτά, απαισία. Όσον αφορά την αποψη μου για τον κοσμο που βρηκα, καταληξα στο τελευταίο. Γιατι; Γιατι πηγα διακοπες στην Ιο, το νησι των "φρηκιω". Μα πως να τα περασεις καλά όταν βλέπεις ολην την ωρα άτομα γυρω σου να μην σκεφτονται τίποτα άλλο παρα απο το πως να φταχτου νε(με μουσική, με δση και πηδήμα). Πως να τα περασεις καλά όταν βλέπεις άτομα, που οι περισοτεροι απο δαυτους(ίσως) πρώην επαναστατες, αγωνιστες, πραγματικά ελευθερα(σε προσπαθεια παντα βεβαια) παιδια να κατανανε έτσι;

Αλλά έτσι το θελει η αντιδραση. Γιαντα κατι θα βρισκει για να φιμωνει τα ελευθερα ενστικτα. Μετα τον περιφημο Γαλλικό Ιαη προσπαθησαν να ριξουν τον Χιππισμο σε φρηκισμο, να κανουνε ακομα την επαναστατική ροκ σε πανκ και εμποριο, και τα κατα φεραν.

Τωρα αναμεσα τους θα δης να κυκλοφορανε φασιστες, παιδακια της μαμας που μολις γυριζανε σπιτι βαζανε τα σχισμενα ρουχα στην ντουλαπα και βγαζανε τα κουστουμακια και τα φουστανακια, πανκ ροκερς και οτι καινουργια ξεφτισμενη απο τα γεννοφασια της μοδα θελεις. Α ναι, ολες οι κοπελλες τωρα φορανε και βραχιολακι στο ποδι, η καινουργια ετικετα που τους κολησαν για μο στρα.

Φίλε, εσυ που διαβαζεις τωτη τη φυλλαδα, το ξερω θα με ρωτησεις. "Εσυ δεν πηρες ναρκωτικά, δεν πηδηξες, δεν ακουσες ροκ ν' ρολλ, τοτε γιατί πηγες εκει περα; Σου απανταω. Το γιατί πηγα εκει περα είναι αλλη υποθεση, προσωπική, χωρις σημασια.

Λοιπον και ναρκωτικά εχω παρει και πηδηξα, έτσι για να ξεζουμισω, και ροκ ακουω, οπωσδηποτε καλη μουσική με ποιότητα με σιχο που μερικες φορες μονο απο τον τομα της ροκ θα βγει. Γι' αυτο λεω αυτα που διαβαζεις τωρα. Με το να παρνει εμπειρίες κανεις, πολλές φορες μπορεί να

στην οποια θα φτασουμε μονο αφού πρώτα φτιαζουμε τους εαυτους μας (το κατα δυναμη βεβαια αφού γεννηθηκαμε και ζουμε μεσα σε αυτη την βρωμα, σαπιλα και μιζερια). Για να το κανεις αυτο, πρεπει να ξεχωρισεις τις εμπειρίες που παρνεις σε καλες η κακες, ελλιδοφορες η θανατηφορες, και αν εισαι συνεπης με τον εαυτο σου θα το καταφερης.

Ελευθερια δεν είναι να βρισκεσαι σε ενα ψευτικο κοσμο, γιατι αυτος ο κοσμος είναι πιο βρωμικός και απο αυτον που ζεις τωρα. Δεν ξεφευγεις έτσι απο τα προβλήματα σου, απλως τα πολλαπλασιάζεις, δεν γεμιζεις καθολου τον εαυτον σου, απλως τον αδειάζεις, δεν καταδικάζεις κανενα παρα μονο εσενα, γιατί πεφτεις στην πιο ακραια παγίδα που εχει στηθει ποτε.

Αυτο το πρόβλημα λοιπον είναι πολυ μεγάλο. Μεγαλωνει μερα με την μερα και θα μεγαλωνει ακομα αν τα νεα παιδια συγχεουνε την αναρχια με τον φρηκισμο. Βεβαια μοιαζουνε στο οτι οι περισσοτεροι γινονται αναρχικοί η φρηκια ρηδες για να πουλησουνε μαυρη, να αυτοπροβληθουνε για να πιδανε πιο ευκολα τις γυναίκες, να έτσι για την μοδα.

Όμως σκεφου, φίλε οτι η αναρχια (η οπως αλλιως θελεις να την πεις) κραται αιωνες και θα κραται αιωνες, ενω ο φρηκισμος κραται μονο λιγα χρονακια. Σκεφου οτι αναρχια σημαίνει συνεχής παλη και οχι ενα μαστουρωματάκι της στιγμης που γινεται υστερα της μερας, της βδομαδας και καποτε μιας ολοκληρης ζωης και πολυ γρηγορα θανατος. Ήην κανεις αυτο που επιδιωκει η αστική ταξη μην την βοηθας. Καταλαξε οτι έτσι σε χτυπαει πολυ πιο ευκολα απο οτι χτυπησενε τον Νικαντερ και την Μαύροφ. Έτσι σε σπρωχνει πολυ πιο ευκολα και πιο βαθεια στο λακκο της μιζεριας που προσπαθεις να βγεις, γιατί ξερει οτι μονο ξενερτως μπορείς να κανεις κατι για να βγαλεις απο κει μεσα τον εαυτο σου και τους άλλους.

Γ.Κ., Αθηνα, Οκτ. 78

οδηγήσει σε ενα καλο αποτελεσμα. Αυτα που κανει ομως να τα κανει αφού είναι σιγουρος για τον εαυτο του, οτι θα ητανε μια εμπειρια και οχι ενα καθος. Φίλε, στην ζωη μας εχουμε χαραξει ενα ιδανικό, μια ελευθερη κοινωνια,

ΕΙΜΑΙ ΠΕΙΣΜΕΝΟΣ ΟΤΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΘΑΝΑΙ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ!

ΓΙΑΤΙ ΦΙΛΙΠΠΕΣ;

ΠΑΝΤΑ ΒΡΙΣΚΕΙΣ ΤΡΟΠΟ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΣΙΔΟΕΙΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ!

ΚΑΛΟΝΗΤΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Ο αγώνας στο ΙΡΑΝ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΙΡΑΝΙΑΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Σχεδόν σ' όλα τα τεύχη αυτού του περιοδικού μέχρι τώρα η υποθεση του αγώνα του λαού του Ιραν εναντία στο Σαχί παρακολούθηθηκε από κοντά, και κυρίως μέσα από το πρίσμα των οργανώσεων του ενοπλού αγώνα. θεωρήσαμε ότι είναι πλύ σπουδαίο να γίνονται γνωστές οι εμπειρίες του αγώνα ενός λαού, και κυρίως να δούμε κριτικά το ρόλο της ενοπλής οργανώσης σ' ένα τέτοιο αγώνα.

Στο Νο2, σελ. 19, είχαμε αναφερθεί στις δύο μεγαλύτερες ενοπλές οργανώσεις, τους FEDAEE και τους MOJAHEDIN. Οι δυο αυτές οργανώσεις σταματήσαν τις συνομιλίες πουχάν αρχίσει για "συγκόλληση". Συγκεκριμένες διαφορές διαφαινούνται από την στάση τους απέναντι στις υπερδυναμείς: Η πρώτη είναι εναντία στις ΗΠΑ, κριτικάρει το καθεστώς της Κίνας, αλλά κάνει κριτική στη Σοβ. Ένωση μοναχα οσοναφορα την εξωτερική της πολιτική με το Ιραν. Απ' ότι συζητιεται, κρατούν επιφυλακτική στάση απέναντι στη ΣΕ γιατί θεωρούν ότι στην περίπτωση εμφυλίου θα χρειαστούν τη βοήθεια της (μια και όλη η βορεία πλευρά του Ιραν συνορεύει με τη ΣΕ).

Η δεύτερη είναι εναντία στις ΗΠΑ και στη ΣΕ, και κάνει αυστηρή κριτική στο κράτος και το αρχον κομμα της Κίνας.

Και οι δυο έχουν γραμμή γενικά μαρξιστική-λενινιστική, αρνούνται όμως να προσαρμοστούν (τουλάχιστον μέχρι τώρα) με τη γραμμή οποιασδήποτε άλλης χώρας, και δεν έχουν δημιουργήσει "κομμα", αντίθετα είναι εναντία σ' αυτά. Τουλάχιστον η πρώτη από τις πιο πάνω οργανώσεις περιλαμβάνει στοιχεία τουλάχιστον καθαρά αντι-κρατικά, και συμπαραστεκεται σ' όλες τις μορφές ενοπλού αγώνα (Τμήμα Κοινωνικού στρατού, Κοκκινές Ταξιαρχίες, Παλαιστίνιοι, Λατ. Αμερική κλπ). Δρα στα αγροτικά και αστικά κεντρα και κλεβει οπλα από τις ελίθεις της στα στατοπεδα του Σαχί.

Υπάρχουν δεκάδες άλλες οργανώσεις και, απ' ότι προσωπικά καταλαβα από τη συζήτηση, είναι "κάθε πόλη και οργανωση, κάθε χωριο και κρυπτή

Η καθεμία απ' αυτές τις οργανώσεις των μεγαλων συμπεριλαμβανομενων, έχει δικα της χαρακτηριστικά, πολλές φορές τοπικιστικά, και θάταν ίσως παρα πολυ τραβηγμένο να προσπαθήσουμε να τις χαρακτηρίσουμε με βάση τον περιοδικό ομαδιοποιημένο ενοπλό αγώνα στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες. Εξάλλου, ο ιδεολογικός εσωτερικός αγώνας συνεχίζεται. Η κοινή εξωτερική εμφάνιση είναι η πεποίθηση ότι πραγματική κοινωνική και καθεστωτική αλλαγή μπορεί μοναχα να γίνει με ενοπλό

αγώνα, και η αντίθεση σ' όλα τα αυτονομαζόμενα (παράνομα προς το παρον κι αυτά) κομμουνιστικά και προοδευτικά κομματα που περιμένουν μια φιλελευθεροποίηση για να βγουν στην βόρλη.

Από την άλλη μεριά είναι οι καλοκαιρινές εξεγερσεις στο Ιραν, που ακόμα συνεχίζονται σε πολλές πολεις, η επισκεψη του Χουά Χουά Φενγκ στην διάρκεια των εξεγερσεων, τα οπλα που παίρνει ο Σαχίς από την Αμερική, τη Βρετανία και τη Ρωσία και η συστηματική παρουσίαση των γεγονότων από τον αστικό και "σοσιαλιστικό" τυπο σαν καθαρά θρησκευτικές εξεγερσεις.

Περικα από τα πιο πάνω σημεία ίσως μπορούμε να γίνουμε πιο ξεκαθαρά από την "συνέντευξη" που ακολουθεί. Βάζω την λέξη σε εισαγωγικά γιατί, τα σημεία που ακολουθούν, όπως και τα σημεία που προηγήθηκαν, είναι το "ζουμί" από πολυπρες συζητήσεις που έγιναν πάνω στις τελευταίες εξεγερσεις στο Ισαν με αυτοπτες μαρτυρες εφοιτητες από την Ιρανιανη Κοινότητα. Επειδη δεν υποστηρίζαν ολοι/ες την η τις ίδιες ενοπλές ομάδες να πουμε, "ιδεολογικά", οι τελικές απαντήσεις ήταν αποτελεσμα κοινής συμφωνίας. Ακόμα κι αν δεν "απαντανε" κατευθείαν στην ερωτηση η βρισκονται σ' αντιφαση με προηγουμενα, νομιζουμε ότι δείχνουν σημαντικά στοιχεία για τον ενοπλό αγώνα στο Ιραν, και ο αναγνώστης μπορεί να βγάλει τα δικά του συμπερασματα όπως και ναχει το πραγμα.

Ρ: ΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΙΡΑΝ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ;

Ι: Στις αρχές του 1977 οι κατοικοί των τρωγλών στα περιχωρα της Τεχερανης αρχισαν τη μαχητική δραση τους εναντία στις μπουλντοζες πουρθαν για να γκρεμίσουν τα τσιγκίνα σπιτία τους. Οι χωροφυλακες πυροβόλησαν και σκοτώθηκαν περίπου σαράντα άνθρωποι. Δημιουργήθηκε το Κίνημα των Κατοίκων των Τρωγλών πουκανε μαζικές διαδηλώσεις τον Αυγουστο του 77 στην Τεχερανη. Μεσα στους επομενους τρεις μηνες, πάνω από 130 εργοστασια και αποθηκες καηκαν από τους εργάτες σαν αντίδραση στο καθεστώς.

Η εξεγερση στο Κουομ το Γεναρη του 78 ηρθε μετα από πολλές σκορπιες εξεγερσεις σ' απομακρυνμενες περιοχες της χώρας. Αφησε πίσω της πάνω από χιλίους νεκρους. Σαράντα μερες αργότερα ο λαός του Ταμπρίζ ξεσηκώθηκε σε συμπαρασταση για το Κουομ. Πάνω από 100000 κοσμομ κατεκλυζαν τους δρομους για δυο συνεχεις μερες. Ξβασαν φωτία στο χτίριο του Ραστακίζ κομματος του Σαχί, σε κυβερνητικά και άλλα κτίρια. Χιλιάδες διαδηλώτες σκοτώθηκαν από πυροβολισμους και περιισσοτεροι συνελήφθηκαν. Τον Αυγουστο η κυβερνηση κυρηξε στρατιωτικό νομο στο Ισφαχάν μετα από μεγαλες διαδηλώσεις στην κυρία αυτη βιομηχανική πόλη.

Στις 19 Αυγουστου χαφιεδες του Σαχί εκάψαν πάνω από 600 ανθρώπους σ' ένα κινηματογραφο του Άμπανταν.

Στις 4 Σεπτ. πάνω από 4 εκατ. κοσμομ βγήκε στους δρομους σ' ολη τη χώρα. Στην Τεχερανη η διαδηλωση από ένα εκατ. κοσμομ ήταν ειρηνική, δεν συνεβη το ίδιο όμως σ' άλλες περιοχες της χώρας όπου σκοτώθηκε πολυς κοσμομ. Η εκταση και η ριζοσπα-

γεγονότα στο Ίραν

تبلوی از مہارزات قہر آمیز تود ہمای مردم در طی نظاہرات عظیم و با شکوہ روز جمعہ خونین

Προετοιμασία βομβων Μολοτωφ στους δρομους της Τεχερανής.

στική συνθηματολογία των διαδηλώσεων τρομάξαν την κυβέρνηση που απαγορεύει τις διαδηλώσεις. Η φιλελεύθερη αντιπολίτευση και η αποκαλούμενη μετριοπαθής θρησκευτική "ηγεσία" κάλεσαν τότε τον κόσμο να κατσει ησυχία στο σπίτι. Αυτό και τους απέμονωσε από τον κόσμο πολύ γρήγορα.

Στις 7 Σεπτ. πάνω από μισό εκατ. κόσμος στην Τεχερανή μοναχή, βγήκε σε διαδήλωση (απαγορευμένη φυσικά) στους δρόμους, με πιο ριζοσπαστικά συνθήματα για ενοπλο αγώνα, εναντία στο Σαχί και στις υποδείξεις της αυτοαποκαλούμενης "ηγεσίας". Πολλοί στρατιώτες και αξιωματικοί αρνήθηκαν να πυροβολήσουν, κι άλλοι τα παρατήσαν για να ενωθούν με τον κόσμο που φώναζε "στρατιώ-

τες, αδερφία σε στολή". Αυτό ήταν πολύ για το Σαχί. Κυρήσε στρατιωτικό νομο.

Στις 8 Σεπτ. χιλιάδες γυναίκες, άντρες και παιδιά μαζεύτηκαν στη νότια και ανατολική Τεχερανή για να αρχίσουν ένα νέο γύρο διαδηλώσεων, παρα το στρατιωτικό νομο. Κατά τις έννεα το πρωί ο στρατός με μικρά αρμάτα μάχης άνοιξε πυρ. Σ' αυτή τη "Μαύρη Παρασκευή" το παρανοϊκό καθεστώς του Σαχί δολοφόνησε τουλάχιστον 3000 κόσμο μοναχά στην Τεχερανή.

Αυτή η κατάσταση συνεχίζεται και τώρα (στ Σεπτεμβρίου), μετά από μικρή αναπαύλα, σφοδρία βεβαία αλλά το ίδιο ευθαρρυντική για τον κόσμο. Επίθεσεις σε στρατοπέδα και κτίρια της ΣΑΒΑΚ, χερσγίες σε βιομηχανικά κέντρα, θάνατοι σημαίνοντων προσώπων της κυβέρνησης και των λαϊκών της από πυροβολισμούς.

P: ΟΑΣΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΙ ΑΛΛΟΥ ΑΝΑΦΕΡΘΗΚΕ ΣΤΙΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΣΑ ΝΑΓΙΜΑΝ ΑΠΟ "ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΜΕΜΟΣ" κλπ. ΚΑΤΑ ΠΟΣΟ ΗΤΑΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ;

I: Κουταμαρές. Δεν ήταν η θρησκεία που βγήκε στους δρόμους και δολοφονήθηκε από τις σφαίρες του Σαχί. Ήταν ο λαός που συνέχισε τον αγώνα του εναντία στο Σαχί, για πραγματική δημοκρατία και αυτοδιάθεση. Εάν σήμερα οι θρησκευτικοί θεσμοί παίζουν οργανικό ρόλο στον αγώνα, αυτό είναι απλά αντικατοπτριση της εξαφάνισης των ρεαλιστικών συνδικατών και των πολιτικών οργανώσεων από το Σαχί. Ναι, υπάρχει ένα ιστορικό επαναστατικό υπόβαθρο στο Ιράν που να είναι συνδυασμένο με την ελβετική σημαντικής αριστερής ιδεολογίας, προπαγάνδας και αγκιτασίας γενικότερα. Αυτό οδηγεί ένα σημαντικό μέρος του κόσμου να χρησιμοποιεί τη θρησκεία σαν πιθανή ιδεολογική διεξόδο προκειμένου να εκφράσει τις επαναστατικές του απαιτήσεις. Ο επαναστατισμός των παπών της Λάτ. Αμερικής μπορεί να φερθή σαν παράδειγμα προκειμένου να κατανοηθή ο ρόλος της θρησκείας στις τελευταίες εξεγερσεις.

P: ΠΩΣ ΒΛΕΠΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΝ ΕΝΟΠΙΑ ΕΞΕΓΕΡΣΗ, ΚΑΙ ΤΙ ΕΒΛΙΣΣΕΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ;

I: Στην αρχή μοναχά οι συνήθως-ποιημένοι διανοούμενοι παίρνουν μέρος στον ενοπλο αγώνα. Με τον καιρό όμως βρεθήκαμε σε μια κατάσταση όπου ο κόσμος στα χωριά και στις πόλεις, μέσα από την καθημερινή αντιμετώπιση του φασισμού, σκεπτόταν και ενεργούσε πολύ πιο ριζοσπαστικά. Η οργάνωση σκεπτεύει πια να αγκαλιάσει όλα τα στρώματα λαού που πιστεύουν στον ενοπλο αγώνα. Στις τελευταίες εξεγερσεις η κραυγή "ο ενοπλος αγώνας είναι ο μοναδικός δρόμος για την (συνέχεια στην επομένη σελίδα)

“ελευθερία” κυριαρχίας και στις διαδηλώσεις και στις βιαιές συγκρούσεις με την αστυνομία και τον στρατό. Αυτό παράλληλα με τη δημιουργία αυτονομών ενοπλών μικροομάδων πουφτιαζαν μοναχοί τους εργάτες, δείχνει το μέγεθος που η ενοπλή παλη και το βιαίο διωξιμο του καθεστώτος έχουν γίνει συνειδηση και πραχτική του κοσμου.

Με τις καλοκαιρινές εξεγερσεις η οργανωση πήρε ένα μαθημα: Έτσι προωθήθηκε ένα σχημα που δεν σκοπευει μοναχα στην ενοπλη εξεγερση των λιγων, αλλα και στην κινητοποιηση των πολλων. Υπαρχουν τυπικα πια παραδειγματα οπου ο κοσμος απο μονος του επιτιθεται σε στρατιωτικες βασεις για να παρει οπλα.

Ο κοσμος αποδειξε οτι εχει το δυναμικο και τη δυνατοτητα. Νομιζουμε ομως οτι χρειαζεται μια μαζικη οργανωση που θα οπλισει καθολικα τον κοσμο και θα τον προετοιμασει για

το ριξιμο του Σαχη. Αυτη τη στιγμή υπαρχουν παρα πολλες μικρες ομαδες, που πολλες φορες ανταγωνιζονται, αλλα που εχουν τρομερα φηλο ηθικο, αυτοπεποιθηση και αυτοθυσία. Καθε πολη εχει ενοπλες οργανωσεις, αλλα λειπει η συνοχη. Χρειαζεται συνοχη.

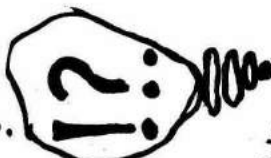
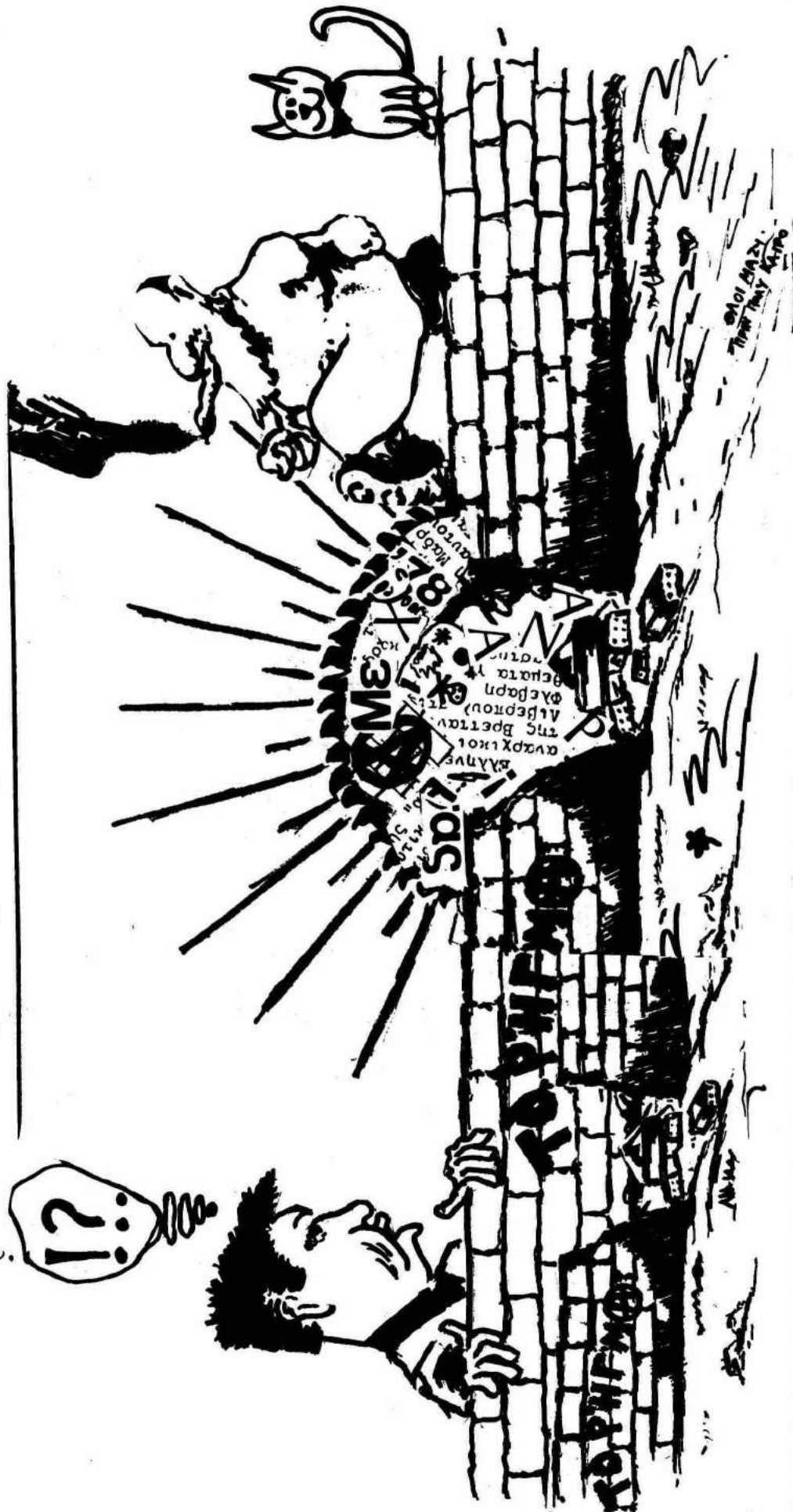
Ρ: ΠΟΙΟΣ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΣΤΟ ΙΡΑΝ;

Ι: Ο αμερικανικος ιμπεριαλισμος ειναι η κυριαρχη δυναμη στο Ιραν με λακεδες τον το Σαχη και τη συμμορια του.

Βεβαια αυτο δεν σημαινει οτι αλλες αντιδραστικες κυβερνησεις και καθεστώτα δεν εχουν συμφεροντα στο Ιραν.

Τα μυνηματα συμπαραστασης των Καρτερ, Καλλαχαν, του πρωθυπουργου της Ιαπωνιας, του Σμιτ, του Κοσυγιιν, και η επισκεψη του Χουα Κοου Φενγκ στην διαρκεια της εξεγερσης, δειχνουντο μεγεθος της συνεργασιας των αντιδραστικων συστηματος με αυτο του Σαχη, προκειμενου να διατηρησουν τα οικονομικα και πολιτικα συμφερονια τους στο Ιραν.

Η πολυ προσφατη συμφωνια αξιας 410 εκατ. δολλ. μεταξυ Σαχη και Σοβ. Έν. απλα δειχνει τη συμπαρασταση της ΣΒ στο φασιστικο καθεστωσ του Σαχη. Με τετοιες συμβασεις και βοηθειες, ο στρατος του Σαχη εχει προμηθευτει αμερικανικα φαντομς, βρετανικα τανικς CHEFTAIN, και σοβιετικα τζιπς, αρματα μαχης και μεταφορων.

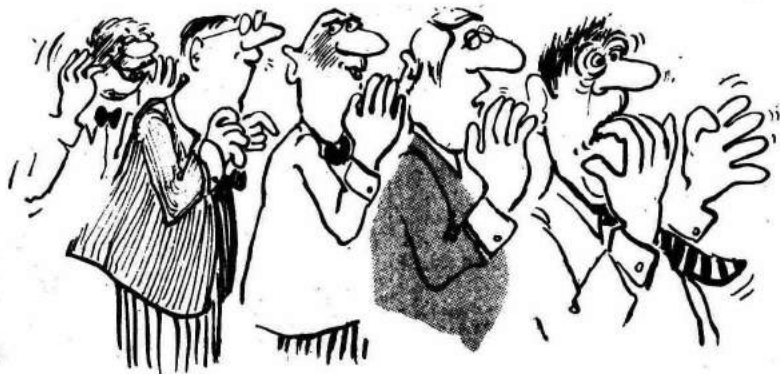

Η "μάχη της Ουασιγκτον", όπως είναι γνωστές οι μάχες ανάμεσα σε Ιρανιανούς φοιτητές και αμερικανούς αστυφυλακές των ειδικών μονάδων νωρίς αυτό το χρόνο, στη διάρκεια της επίσκεψης του Σαχ στην Ουασιγκτον.

ΣΗΜΕΙΩΣΤΕ:

Περιμενουμε υλικο και οτιδηποτε δημοσιευσιμο, στη διευθυνση του Ρ για το επομενο τευχος, **ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ 25 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1978.0**, τι φτασει αργότερα απ'αυτη την ημερομηνια θα μη στο τευχος του Φλεβαρη.

VDI-Nachrichten: Wukasch

ΜΑΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ - ΑΝΔΡΕΑΣ - ΓΑΝΗΣ
 ΝΟΥ - ΗΛΙΘΗ - ΜΠΑΛΙΡΑ - ΣΑΡΑ - ΠΑΡΑ - ΣΑ
 ΣΚΑΝΤΙΣΤΗΣ - ΑΧΙΛΛΕΟΣ - ΑΡΜΑΖΟΣ
 ΕΘΕΟΡΑΡΑΝΙΣ - ΚΙΤΖΙΜΗΣ - ΟΤΙΡΗΣ - ΑΗ
 ΡΑΝΑΝΟΛ - ΜΠΑΡΟ - ΠΡΟΣΠΑ -
 ΚΑΥΦΟΥΤΟΣ - ΤΣΑΤΣΕ - ΑΡΟΣΤΑΝΗΣ
 ΦΡΟΣΙΤΗΣ - ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ - ΔΩΝΑΡΗΣ

ΙΖΟΝΤΑΣ · ΤΡΙΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ · ΤΡΙΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ · ΤΡΙΓΥΡ

● Λαβαμε κι ευχαριστούμε:
-Απο το GREEK INFORMATION SERVICE στον Καναδά το βιβλίο του SAM DOLGOFF "THE CUBAN REVOLUTION" εκδόση BLACK ROSE BOOKS·την εφημερίδα LE CITOYEN, εκδόση στα αγγλικά-πορτογαλλικά και ελληνικά·τα No 2 και 3 του αντιεξουσιαστικού θεωρητικού περιοδικού OUR GENERATION, 12 ος τεμος.
-Τα αντίστοιχα (του 3ου "P") τεύχη των FREEDOM, ZERO και BLACK FLAG.

● ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ:
Ο ανεξάρτητος τοπικός ραδιοφωνικός σταθμός του Μοντρεάλ CINQ/FM, μεταδίδει προγράμματα στα ελληνικά κάθε μερα εχτος Σαββατου απο τις 7-8.30 το βραδυ και κάθε Κυριακη το μεσημερι 1-4. Απο την διακυρηξη αρχων του σταθμου, εγκριμενη απο την γενικη συνελευση της 30/1/78 "...Το CINQ/FM σεβεται την ανομοιογενεια της παρικοιας χωρις να μεροληπτει και σεβεται το ιδιο το δικαιομα ελευθερης εκφρασης απο το CINQ/FM τόσο της μειοψηφιας όσο και της πλειοψηφιας.... Ενθαρρυνεται η δημιουργικη πρωτοβουλια στη χρηση του ραδιοφωνου και παραγει προγραμματα που προβληματιζουν παρα να αποκοιμίζουη τη σκεψη. Το CINQ/FM θα παραμεινει ανεξαρτητο απο οποιοδηποτε κομμα.ομαδα η ιδεολογια... Το CINQ/FM παραμεινει ελευθερο να εναντιωνεται σε οποιοδηποτε δογμα... Τα προγραμματα προσανατολιζονται πρωτο και κυρια στην προωθηση των συμφεροντων των κατοικων χαμηλου εισοδηματος της περιοχης μας."

Τοπικοί καλλιτεχνες, αλλοι κα- τοικιοι του Κεμπεκ που ενδιαφε- ρονται για τα δημοσια, καθώς και ΟΛΕΣ οι εθνικες μειονοτητες βγαίνουν στο ραδιοφωνο για να κανουν γνωστες τις αποψεις τους. Περιστο να πουμε οτι ο σταθμος υποστηριζεται και απο τους αντι- εξουσιαστες του Καναδα. Μπορει να γινει κανεις μελος στο σταθμο, αρκει να αποδεχεται τη διακυρηξη του, και να γραφει στο CINQ/FM, P.O. BOX 65, STATION G, MONTREAL H2W 2M9. Τα καινουργια προγραμ- ματα μόλις εχουν βγη και μπορεί- τε να τα παρετε απο την πιο πανω διευθυνση. Φωτοαντιγραφο της διακυρηξης των μελων του σταθμου (στα ελληνικά), μπορεί- τε να ζητησετε απο το Ρηγμα.

● Οι ΗΠΑ και η Κινα συμφωνη- σαν να ανταλασουν φοιτητες και επιστημονες. Οι Κινεζοι θα στείλουν 500-700 φοιτητες, οι δε Αμερικανοι περιπου 60. Το 1979-80 η Κινα ελπίζει να στείλει περιπου 1000 φοιτητες στα αμερικανικα πανεπιστημια, κυριως για ιατρικη και μηχανο λογια.

Η κυβερνηση του Πεκινου τα επομενα δυο χρονια θα στείλει με δικα της εξοδα, πανω απο 10.000 φοιτητες στο εξωτερικο. Επισως, ζητησε απο τη Βρετα- νια, που μεχρι τωρα δεχεται 200 φοιτητες το χρονο απο την Κινα, να δεχεται 1000, και η Ιαπωνια, Γαλλια, Δ. Γερμανια, Αυστραλια, Καναδας, Ρουμανια, και Γιουγκοσλαβια, τουλαχι- στον απο 500 η καθε μια.

.....
Τα αμερικανικα πανεπιστη- μα και κολλεγια είναι κατευ- χαριστημενα. Τωρα μπορούν πια να στείλουν κατευθειαν αποφοι- τους στην Κινα για να βελτιω- σουν τα κινεζικα τους και να παρουν μαθηματα στις κοινωνι- κες και ανθρωπιστικες επιστη- μες-ολα με εξοδα της ομοσπον- διακης κυβερνησης. Επισως, τωρα εχουν μια νεα και δυνατη και μεγαλη πηγη απο ζενους φοιτητες. Ο αμερικανικος δεικτης γεννησεων πεφτει απο τα μεσα του 1960, και οι εγγυ- αφες ντοπιων φοιτητων αναμε- νεται να μειωθουν κατα πολυ.

Οι αμερικανοι περιμενουη απο τους κινεζους επισκεπτες τους να δουλευουν σκληρα και να περνανε μια ησυχη, προσαρ- μοσμενη ζωη στις φοιτητικες εστιες, και σιγουρα να κανουν πολυ λιγοτερη φασαρια απο τις χιλιαδες των Ιρανιανων φοιτη- των που περιοδικα κανουν φασα ρτζιδικες διαδηλωσεις εναντια στο Σαχη. Γινονται διαφορες προβλεψεις για αποκειρες δια- φυγης. Αλλα οι κινεζοι φαινοη- τας σιγουροι οτι οι φοιτητες τους θα γυρισουν πικω στη πατριδα. ECONOMIST, NOV. 25, 1978

● Το βιβλιοπωλειο SOLE ROSSO στην Φλωρεντια (Ιταλια) απο αυτο το Νοεμβρη και μετα θα διαθετει αντιεξουσιαστικα εντυ- πα και βιβλια στην ελλ. γλωσσα.

Η διευθυνση είναι:
LIBRERIA SOLEROSSO
VIA DEL SOLE 3/R, FIRENZE 50123.

● Επισως το βιβλιοπωλειο Ουτο- πια του Μιλανου θα διαθετει περιορισμενο αριθμο Ρηγματων. Η διευθυνση του είναι:
LIBRERIA UTOPIA, VIA MOSCOVA 52, MILANO.

ΕΠΑΦΕΣ

● **FREEDOM**
Δεκαπενθημερη αναρχικη εφημεριδα
FREEDOM PRESS (IN ANGEL ALLEY)
84B, WHITECHAPEL HIGH ST.
LONDON E1
ENGLAND

● **BLACK FLAG**
Οργανο του αναρχικου "Μαυρου Σταυρου". Διεθνη νεα, κληροφορη- ση, υποστηριξη, και δραση για τους αναρχικους φυλακισμενους και κρατουμενους σε ολο το κοσμο. Βγαίνει οποτε μαζευτει υλικο. Σχεδον καθε δυο μηνες.
BLACK FLAG
OVER THE WATER
SANDAY
ORKNEY KW17 2BL
ENGLAND

● **FRONT LIBERTAIRE**

Δεκαπενθημερο γαλλικο περιοδικο
Εκδιδεται απο την "αντιεξουσια- στικη κομμουνιστικη οργανωση".
FRONT LIBERTAIRE
33, RUE DES VIGNOLES
75020 PARIS
FRANCE

● **ZERO**
Αναρχικο, αναρχοφεμινιστικο, περιδικο. Σχεδον διμηνιαιο.
ZERO
RISING FREE
182, UPPER STREET
LONDON, N1 ENGLAND

● **ANARCHY**
Τριμηνιαιο αναρχικο περιοδικο.
ANARCHY
29, GROSVENOR AVENUE
LONDON N5
ENGLAND

● **Ιταλικη Αναρχικη Ομοσπονδια**
GRUPPO F.A.I. ROMA CENTRO
VIA DEI TAURINI 27
ROMA
ITALY

● **BRAND**
Σουηδικη, αναρχοκομμουνιστικη, διμηνιαια εφημεριδα. Καλυπτει θεματα κρατικης τρομοκρατιας στην Ευρωπη. (στα σουηδικα).
BRAND
BOX 150 30
10465 STOCKHOLM
SWEDEN

● **THE OPEN ROAD**
Τριμηνιαια αναρχικη εφημεριδα.
THE OPEN ROAD
BOX 6135, STATION G
VANCOUVER, B.C.,
CANADA V6R 4G5

● **Αρχοσυνδικαλιστικη ομαδα**
SIGTUNAGATAN 4, STR. 6G S-113 22
STOCKHOLM
SWEDEN